

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 164

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 52

26 czerwca 2009

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 550/2009 z dnia 25 czerwca 2009 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 1
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 551/2009 z dnia 25 czerwca 2009 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 648/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie detergentów w celu dostosowania załączników V i VI do tego rozporządzenia (odstępstwo dotyczące środków powierzchniowo czynnych) ⁽¹⁾ 3
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 552/2009 z dnia 22 czerwca 2009 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) w odniesieniu do załącznika XVII ⁽¹⁾ 7
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 553/2009 z dnia 25 czerwca 2009 r. w sprawie otwarcia przetargu na odsprzedaż na rynku wspólnotowym kukurydzy ze zbiorów poprzedzających zbiory w roku gospodarczym 2007/2008, znajdującej się w posiadaniu węgierskiej agencji interwencyjnej 32
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 554/2009 z dnia 25 czerwca 2009 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2597/2001 w odniesieniu do kontyngentów taryfowych na niektóre wina pochodzące z Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii 35

Cena: 18 EUR

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 555/2009 z dnia 25 czerwca 2009 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 318/2007 ustanawiające warunki dotyczące zdrowia zwierząt dla przywozu niektórych rodzajów ptaków do Wspólnoty i warunki kwarantanny dotyczące takiego przywozu ⁽¹⁾	37
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 556/2009 z dnia 25 czerwca 2009 r. w sprawie przyznawania uprawnień do przywozu w odniesieniu do wniosków złożonych na okres od dnia 1 lipca 2009 r. do dnia 30 czerwca 2010 r. w ramach kontyngentu taryfowego na przywóz mięsa wołowego i cielęcego mrożonego, otwartego rozporządzeniem (WE) nr 431/2008.....	38
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 557/2009 z dnia 25 czerwca 2009 r. w sprawie przyznawania uprawnień do przywozu w odniesieniu do wniosków złożonych na okres od dnia 1 lipca 2009 r. do dnia 30 czerwca 2010 r. w ramach kontyngentów taryfowych na przywóz mrożonej wołowiny przeznaczonej do przetwarzania, otwartych rozporządzeniem (WE) nr 412/2008	39
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 558/2009 z dnia 25 czerwca 2009 r. zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych należności przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 945/2008 na rok gospodarczy 2008/2009 ...	40

DYREKTYWY

★ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/49/WE z dnia 18 czerwca 2009 r. zmieniająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG w odniesieniu do niektórych wymogów ujawniania informacji przez średnie spółki oraz obowiązków sporządzania skonsolidowanych sprawozdań finansowych ⁽¹⁾	42
★ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/54/WE z dnia 18 czerwca 2009 r. w sprawie wydobywania i wprowadzania do obrotu naturalnych wód mineralnych (Wersja przekształcona) ⁽¹⁾	45
★ Dyrektywa Komisji 2009/70/WE z dnia 25 czerwca 2009 r. zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia do niej difenakum, chlorku didecyldimetyloamoni i siarki jako substancji czynnych ⁽¹⁾	59

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na wewnętrznej tylnej stronie okładki)

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 550/2009

z dnia 25 czerwca 2009 r.

ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 26 czerwca 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 czerwca 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	MA	53,0
	MK	21,6
	TR	82,5
	ZZ	52,4
0707 00 05	JO	156,8
	MK	23,0
	TR	108,9
	ZZ	96,2
0709 90 70	TR	103,7
	ZZ	103,7
0805 50 10	AR	66,2
	BR	104,3
	TR	54,9
	ZA	59,9
	ZZ	71,3
0808 10 80	AR	73,6
	BR	94,4
	CL	94,9
	CN	91,3
	NZ	108,0
	US	134,0
	UY	61,5
	ZA	77,5
	ZZ	91,9
0809 10 00	TR	232,3
	US	172,2
	ZZ	202,3
0809 20 95	TR	323,9
	US	377,7
	ZZ	350,8
0809 30	TR	147,8
	US	175,8
	ZZ	161,8

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 551/2009**z dnia 25 czerwca 2009 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 648/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie detergentów w celu dostosowania załączników V i VI do tego rozporządzenia (odstępstwo dotyczące środków powierzchniowo czynnych)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 648/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie detergentów ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 648/2004 zapewnia swobodny obrót detergentami oraz przeznaczonymi do nich środkami powierzchniowo czynnymi na rynku wewnętrznym, jednocześnie gwarantując m.in. wysoki poziom ochrony środowiska poprzez ustanowienie przepisów dotyczących podatności na biodegradację całkowitą środków powierzchniowo czynnych stosowanych w detergentach.
- (2) Ponadto w artykułach 5, 6 i 9 rozporządzenia określono mechanizm, dzięki któremu środki powierzchniowo czynne, które nie spełniają wspomnianego wyżej wymogu podatności na biodegradację całkowitą, mogą mimo to otrzymać odstępstwo dotyczące wykorzystywania do specyficznych zastosowań przemysłowych lub instytucjonalnych, pod warunkiem że zastosowania te mają mały zasięg, a związane z nimi ryzyko dla środowiska lub dla zdrowia jest małe w porównaniu do korzyści społeczno-ekonomicznych.
- (3) W rozporządzeniu określono, że ryzyko dla środowiska należy ocenić przy pomocy uzupełniającej oceny ryzyka, opisaną w załączniku IV; ocena ta jest wykonywana przez producenta środka powierzchniowo czynnego i przesyłana do oceny do właściwemu organowi danego państwa członkowskiego.
- (4) Środki powierzchniowo czynne, w stosunku do których udzielono odstępstwa, powinny być wymienione w załączniku V do rozporządzenia. Środki, w stosunku do których odmówiono udzielenia odstępstwa, powinny być wymienione w załączniku VI do rozporządzenia.
- (5) Odstępstwa powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽²⁾.
- (6) Złożono wniosek o odstępstwo w odniesieniu do środka powierzchniowo czynnego o nazwie IUPAC ⁽³⁾ „alkohole,

Guerbeta, C16-20, oksyetylenowane, eter n-butyłowy (7-8EO)”, znanego również pod nazwą handlową „Dehypon G 2084”, o numerze CAS ⁽⁴⁾ 147993-59-7 do wykorzystania do następujących zastosowań przemysłowych: mycie butelek, mycie mechaniczne sterowane automatycznie w obiegu zamkniętym i czyszczenie metali.

- (7) Wniosek o odstępstwo został oceniony przez właściwy organ Niemiec zgodnie z procedurą opisaną w art. 5 rozporządzenia. Stwierdzono, że wniosek spełnia trzy obowiązkowe warunki określone w art. 6. Po pierwsze, trzy wymienione zastosowania mają mały zasięg. Po drugie, zastosowania te są specyficznymi zastosowaniami przemysłowymi. Po trzecie, nie ma ryzyka dla środowiska, ponieważ środek powierzchniowo czynny sam w sobie nie stanowi ryzyka, a produkty przemiany nie są trwałe.
- (8) Trzy wymienione zastosowania uznano za zastosowania przemysłowe o małym zasięgu ze względu na całkowite roczne zużycie środka powierzchniowo czynnego oraz ze względu na wykorzystanie środka powierzchniowo czynnego wyłącznie w specyficznych typach instalacji przemysłowych.
- (9) Wniosek dotyczący braku ryzyka dla środowiska oparto na fakcie szybkiego osiągnięcia wysokiego stopnia biodegradacji częściowej środka powierzchniowo czynnego oraz na fakcie całkowitej biodegradacji produktów przemiany środka powierzchniowo czynnego. Produkty przemiany spełniają zatem te same kryteria, co środki powierzchniowo czynne, w odniesieniu do których rozporządzenie gwarantuje swobodny obrót na rynku wewnętrznym.
- (10) Komitet ds. Dostosowania do Postępu Technicznego Przepisów dotyczących Usuwania Barrier Technicznych w Handlu Detergentami podjął jednak decyzję o ograniczeniu odstępstwa do 10 lat, aby zachęcić do opracowania środków powierzchniowo czynnych o podobnej skuteczności, które spełniałyby kryteria podatności na biodegradację całkowitą, i które w związku z tym nie musiałyby być objęte odstępstwem.
- (11) W przeszłości substancjom we Wspólnocie przydzielano numer EINECS lub ELINCS. Ponadto uznano, że ok. 700 substancji, które wcześniej określano jako polimery, nie jest polimerami; substancjom tym przydzielono numery NLP („No-Longer Polymer” – już nie polimer). Numery EINECS, ELINCS i NLP określa się obecnie zbiorczą nazwą „numery WE”, a odpowiednie nagłówki w tabelach w załączniku V i VI powinny zostać zmienione, aby odzwierciedlić nową nomenklaturę.

⁽¹⁾ Dz.U. L 104 z 8.4.2004, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.⁽³⁾ Międzynarodowa Unia Chemii Czystej i Stosowanej.⁽⁴⁾ Chemical Abstracts Service.

- (12) Należy zatem odpowiednio zmienić załączniki V i VI do rozporządzenia (WE) nr 648/2004.
- (13) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Detergentów,

- 1) załącznik V zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku I do niniejszego rozporządzenia;
- 2) załącznik VI zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 648/2004 wprowadza się następujące zmiany:

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 czerwca 2009 r.

W imieniu Komisji
Günter VERHEUGEN
Wiceprzewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

„ZAŁĄCZNIK V

WYKAZ ŚRODKÓW POWIERZCHNIOWO CZYNNYCH, KTÓRE UZYSKAŁY ODSTĘPSTWO

W drodze odstępstwa przyznanego zgodnie z art. 4–6 i zgodnie z procedurą określoną w art. 12 ust. 2 następujące środki powierzchniowo czynne detergentu, które przeszły badania określone w załączniku II, lecz nie przeszły badań określonych w załączniku III, mogą być wprowadzone do obrotu i stosowane z zastrzeżeniem określonych poniżej ograniczeń.

Nazwa wg nomenklatury IUPAC	Numer WE	Numer CAS	Ograniczenia
Alkohole, Guerbeta, C16-20, oksyetylenowane, eter n-butyłowy (7-8EO)	Brak (polimer)	147993-59-7	Może być wykorzystywany do następujących zastosowań przemysłowych do dnia 27 czerwca 2019 r.: — mycie butelek — mycie mechaniczne sterowane automatycznie w obiegu zamkniętym — czyszczenie metali

»Numer WE« oznacza numer EINECS, ELINCS lub NLP i jest oficjalnym numerem substancji na obszarze Unii Europejskiej.

»EINECS« oznacza Europejski Wykaz Istniejących Substancji o Znaczeniu Komercyjnym. Wykaz ten zawiera ostateczną listę wszystkich substancji znajdujących się na rynku Wspólnoty w dniu 18 września 1981 r. Numer EINECS można uzyskać z Europejskiego Wykazu Istniejących Substancji o Znaczeniu Komercyjnym ⁽¹⁾.

»ELINCS« oznacza Europejski Wykaz Notyfikowanych Substancji Chemicznych. Numer ELINCS można uzyskać z Europejskiego Wykazu Notyfikowanych Substancji Chemicznych, wraz z późniejszymi zmianami ⁽²⁾.

»NLP« oznacza »No-Longer Polymer« (już nie polimer). Termin »polimer« został zdefiniowany w art. 3 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾. Numer NLP można uzyskać z wykazu substancji typu »No-Longer Polymers«, wraz z późniejszymi zmianami ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. C 146 A z 15.6.1990, s. 1.

⁽²⁾ Urząd Oficjalnych Publikacji Wspólnot Europejskich, 2006, ISSN 1018-5593 EUR 22543 EN.

⁽³⁾ Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1; sprostowanie w Dz.U. L 136 z 29.5.2007, s. 3.

⁽⁴⁾ Urząd Oficjalnych Publikacji Wspólnot Europejskich, 2007, ISSN 1018-5593 EUR 20853 EN/3.”

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK VI

**WYKAZ ZABRONIONYCH LUB ZASTRZEŻONYCH ŚRODKÓW POWIERZCHNIOWO CZYNNYCH
DETERGENTÓW**

Następujące środki powierzchniowo czynne detergentu uznano za niezgodne z przepisami niniejszego rozporządzenia:

Nazwa wg nomenklatury IUPAC	Numer WE	Numer CAS	Ograniczenia

»Numer WE« oznacza numer EINECS, ELINCS lub NLP i jest oficjalnym numerem substancji na obszarze Unii Europejskiej.»

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 552/2009

z dnia 22 czerwca 2009 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) w odniesieniu do załącznika XVII

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywę Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE⁽¹⁾, w szczególności jego art. 131,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa Rady 76/769/EWG z dnia 27 lipca 1976 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich odnoszących się do ograniczeń we wprowadzaniu do obrotu i stosowaniu niektórych substancji i preparatów niebezpiecznych⁽²⁾ ustanawia w załączniku I ograniczenia dotyczące niektórych substancji i preparatów niebezpiecznych. Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 uchyla i zastępuje dyrektywę 76/769/WE z mocą od dnia 1 czerwca 2009 r. Załącznik XVII do tego rozporządzenia zastępuje załącznik I do dyrektywy 76/769/EWG.
- (2) Artykuł 67 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 stanowi, że substancje, mieszaniny lub wyroby nie mogą być produkowane, wprowadzane do obrotu lub stosowane, chyba że spełniają warunki ograniczeń przewidziane dla nich w załączniku XVII.
- (3) Dyrektywa 2006/122/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. zmieniająca po raz trzynasty dyrektywę Rady 76/769/EWG (sulfoniany perfluorooktanu (PFOS))⁽³⁾ i dyrektywa Komisji 2006/139/WE z dnia 20 grudnia 2006 r. zmieniająca dyrektywę Rady 76/769/EWG w odniesieniu do ograniczeń we wprowadzaniu do obrotu i stosowaniu związków arsenu w celu dostosowania do postępu technicznego załącznika I do tej dyrektywy⁽⁴⁾, zmieniające załącznik I do dyrektywy 76/769/EWG, zostały przyjęte na krótko przed rozporządzeniem (WE) nr 1907/2006, w grudniu 2006 r., ale wspomniane ograniczenia nie zostały jeszcze włączone do załącznika XVII tego rozporządzenia. W związku z tym należy zmienić załącznik XVII w celu włączenia ograniczeń związanych z dyrektywami 2006/122/WE i 2006/139/WE,

w przeciwnym razie ograniczenia te zostaną uchylone dnia 1 czerwca 2009 r.

- (4) Zgodnie z art. 137 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 każdą zmianę w ograniczeniach przyjętych w ramach dyrektywy 76/769/EWG od dnia 1 czerwca 2007 r. należy włączyć do załącznika XVII tego rozporządzenia z mocą od dnia 1 czerwca 2009 r.
- (5) Dyrektywa 2007/51/WE Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniająca dyrektywę Rady 76/769/EWG w odniesieniu do ograniczeń w zakresie wprowadzania do obrotu niektórych urządzeń pomiarowych zawierających rtęć⁽⁵⁾ została przyjęta w dniu 25 września 2007 r. Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1348/2008/WE zmieniająca dyrektywę Rady 76/769/EWG w odniesieniu do ograniczeń we wprowadzaniu do obrotu i stosowaniu 2(2-metoksyetoksy)etanolu, 2-(2-butoksyetoksy)etanolu, metylenodifenylo diizocyanianu, cykloheksanu i azotanu amonu⁽⁶⁾ została przyjęta w dniu 16 grudnia 2008 r. Ograniczenia te nie zostały jeszcze włączone do załącznika XVII do tego rozporządzenia. Należy zmienić załącznik XVII w celu włączenia ograniczeń dotyczących niektórych urządzeń pomiarowych zawierających rtęć, wprowadzonych dyrektywą 2007/51/WE, oraz ograniczeń dotyczących 2-(2-metoksyetoksy)etanolu, 2-(2-butoksyetoksy)etanolu, metylenodifenylo diizocyanianu, cykloheksanu i azotanu amonu przyjętych w ramach decyzji nr 1348/2008/WE.
- (6) Należy uwzględnić odpowiednie przepisy rozporządzenia (WE) nr 1272/2008 w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniającego i uchylającego dyrektywę 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1907/2006⁽⁷⁾.
- (7) Ponieważ przepisy tytułu VIII rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, a w szczególności załącznika XVII, mają być stosowane bezpośrednio od dnia 1 czerwca 2009 r., należy w sposób jasny określić ograniczenia, aby umożliwić podmiotom gospodarczym i instytucjom egzekwującym właściwe ich stosowanie. W związku z tym należy dokonać przeglądu sposobu sformułowania ograniczeń. Należy zharmonizować terminologię dotyczącą różnych pozycji oraz uczynić ją bardziej spójną z definicjami zawartymi w rozporządzeniu (WE) nr 1907/2006.

⁽¹⁾ Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 262 z 27.9.1976, s. 201.⁽³⁾ Dz.U. L 372 z 27.12.2006, s. 32.⁽⁴⁾ Dz.U. L 384 z 29.12.2006, s. 94.⁽⁵⁾ Dz.U. L 257 z 3.10.2007, s. 13.⁽⁶⁾ Dz.U. L 348 z 24.12.2008, s. 108.⁽⁷⁾ Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1.

- (8) Dyrektywa Rady 96/59/WE z dnia 16 września 1996 r. w sprawie unieszkodliwiania polichlorowanych bifenyli i polichlorowanych trifenyli (PCB/PCT) ⁽¹⁾ zawiera wymóg, aby wyposażenie zawierające polichlorowane bifenyle i polichlorowane trifenyle (PCB i PCT) zostało jak najszybciej poddane dekontaminacji i wycofane z użytku, oraz ustanawia warunki dekontaminacji wyposażenia zawierającego te substancje. W związku z tym pozycja w załączniku XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 dotycząca PCT nie powinna zawierać przepisów dotyczących wyposażenia zawierającego PCT, ponieważ jest to w całości regulowane przepisami dyrektywy 96/59/WE.
- (9) Istniejące ograniczenia dotyczące 2-naftyloaminy, benzydyny, 4-nitrobifenylu, 4-aminobifenylu są niejednoznaczne, ponieważ niejasne jest, czy zakaz dotyczy powszechnej sprzedaży, czy tylko sprzedaży dla użytkowników profesjonalnych. Rozbieżności te należy wyjaśnić. Ponieważ dyrektywa Rady 98/24/WE z dnia 7 kwietnia 1998 r. w sprawie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa pracowników przed ryzykiem związanym ze środkami chemicznymi ⁽²⁾ zabrania produkcji, wytwarzania oraz stosowania w miejscu pracy tych substancji, ograniczenia przewidziane w załączniku XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 dotyczące tych substancji powinny być spójne z dyrektywą 98/24/WE.
- (10) Surowe ograniczenia dotyczące substancji takich jak tetrachlorek węgla i 1,1,1-trichloroetan zawarte są w rozporządzeniu (WE) nr 2037/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 czerwca 2000 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową ⁽³⁾. Rozporządzenie (WE) nr 2037/2000 wprowadza zakaz z wyjątkami w odniesieniu do tetrachloru węgla oraz zakaz całkowity w odniesieniu do 1,1,1-trichloroetanu. Ograniczenia dotyczące tetrachloru węgla i 1,1,1-trichloroetanu w załączniku XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 są zatem zbędne i powinny zostać skreślone.
- (11) Ponieważ kwestia rtęci w bateriach regulowana jest dyrektywą 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów ⁽⁴⁾, przepisy dotyczące rtęci w bateriach zawarte obecnie w załączniku XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 są zbędne i powinny zostać skreślone.
- (12) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 odpady nie są uważane za substancję, mieszaninę lub wyrób w rozumieniu art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006. Ponieważ odpady nie są objęte ograniczeniami na mocy tego rozporządzenia, przepisy załącznika XVII do niego, które wyłączają odpady, są zbędne i powinny zostać skreślone.
- (13) Niektóre ograniczenia w załączniku XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 należy zmodyfikować w celu uwzględnienia definicji „stosowanie” i „wprowadzenie do obrotu”, zawartych w art. 3 tego rozporządzenia.
- (14) Pozycja w załączniku do dyrektywy 76/769/EWG dotycząca włókien azbestu obejmuje wyłączenie dotyczące diafragm zawierających azbest chryzotylowy. Należy doprecyzować, że to wyłączenie zostanie poddane przeglądowi po otrzymaniu sprawozdań, które będą musiały zostać złożone przez państwa członkowskie korzystające z tego wyłączenia. Ponadto, w świetle definicji „wprowadzenia do obrotu” w rozporządzeniu (WE) nr 1907/2006, państwa członkowskie powinny mieć możliwość zezwolenia na wprowadzenie do obrotu wyrobów zawierających takie włókna, w przypadku gdy wyroby te były już zainstalowane lub znajdowały się w użytku przed dniem 1 stycznia 2005 r., pod pewnymi warunkami gwarantującymi wysoki poziom ochrony zdrowia człowieka.
- (15) Należy wyjaśnić, że w odniesieniu do substancji włączonych do załącznika XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 w konsekwencji ograniczeń przyjętych w ramach dyrektywy 76/769/EWG (pozycje 1–58) ograniczenia te nie dotyczą magazynowania, przechowywania, obróbki, umieszczania w pojemnikach lub przenoszenia z jednego pojemnika do drugiego substancji przeznaczonych na wywóz, chyba że zakazana jest produkcja takich substancji.
- (16) W odróżnieniu od dyrektywy 76/769/EWG rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 zawiera definicję „wyrobu”. W celu objęcia tych samych pozycji, jak określono w pierwotnym ograniczeniu dotyczącym kadmu, w niektórych przepisach należy dodać termin „mieszanina”.
- (17) Należy wyjaśnić, że ograniczeń włączonych do załącznika XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 dotyczących wprowadzania do obrotu niektórych urządzeń pomiarowych zawierających rtęć nie stosuje się do urządzeń znajdujących się już w użytku we Wspólnocie w momencie wejścia w życie tego ograniczenia.
- (18) W pozycjach załącznika XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 w odniesieniu do substancji takich jak difenyloeter, pochodne pentabromowe i difenyloeter, pochodne oktabromowe, należy wprowadzić przepis, że ograniczeń nie stosuje się do wyrobów znajdujących się już w użytku w dniu wejścia w życie tego ograniczenia, ponieważ substancje te zostały zastosowane w wyrobach charakteryzujących się długim cyklem życia i sprzedawanych na rynku wtórnym, takich jak samoloty i pojazdy. Ponadto, ponieważ stosowanie tych substancji w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym jest regulowane dyrektywą 2002/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 2003 r. w sprawie ograniczenia stosowania niektórych niebezpiecznych substancji w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym ⁽⁵⁾, sprzęt ten nie powinien być objęty tymi ograniczeniami.

⁽¹⁾ Dz.U. L 243 z 24.9.1996, s. 31.

⁽²⁾ Dz.U. L 131 z 5.5.1998, s. 11.

⁽³⁾ Dz.U. L 244 z 29.9.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 266 z 26.9.2006, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 37 z 13.2.2003, s. 19.

(19) Należy wyjaśnić, że w przypadku ograniczenia dotyczącego nonylofenolu i etoksylowanego nonylofenolu, nie wpływa ono na ważność istniejących krajowych zezwoleń na pestycydy lub produkty biobójcze zawierające etoksylowany nonylofenol jako składnik obojętny, jak określono w art. 1 ust. 2 dyrektywy 2003/53/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 czerwca 2003 r. zmieniającej po raz dwudziesty szósty dyrektywę Rady 76/769/EWG odnoszącą się do ograniczeń we wprowadzaniu do obrotu i stosowaniu niektórych substancji i preparatów niebezpiecznych (nonylofenolu, etoksylowanego nonylofenolu i cementu) ⁽¹⁾.

(20) Należy wyjaśnić, że ograniczenia włączone do załącznika XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 dotyczące sulfonianów perfluorooktanu nie mają zastosowania do produktów znajdujących się już w użytku we Wspólnocie w momencie wejścia w życie ograniczenia.

(21) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ustanowionego na mocy art. 133 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 czerwca 2009 r.

W imieniu Komisji
Günter VERHEUGEN
Wiceprzewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 178 z 17.7.2003, s. 24.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) tytuł otrzymuje brzmienie:
„Ograniczenia dotyczące produkcji, wprowadzania do obrotu i stosowania niektórych niebezpiecznych substancji, mieszanin i wyrobów”;
- 2) tabelę zawierającą określenie substancji, grup substancji i mieszanin oraz warunki ograniczeń zastępuje się tabelą w brzmieniu:
„W odniesieniu do substancji włączonych do niniejszego załącznika w konsekwencji ograniczeń przyjętych w ramach dyrektywy 76/769/EWG (pozycje 1–58) ograniczenia nie dotyczą magazynowania, przechowywania, obróbki, umieszczania w pojemnikach lub przenoszenia z jednego pojemnika do drugiego substancji przeznaczonych na wywóz, chyba że zakazana jest produkcja takich substancji.

Kolumna 1 Oznaczenie substancji, grupy substancji lub mieszaniny	Kolumna 2 Warunki ograniczenia
1. Polichlorowane trifenyle (PCT)	Nie są wprowadzane do obrotu lub stosowane: — jako substancje, — w mieszaninach, łącznie z olejami odpadowymi lub w urządzeniach, w stężeniach większych niż 50 mg/kg (0,005 % masowo).
2. Chloroeten (Chlorek winylu) Nr CAS 75-01-4 Nr WE 200-831-0	Zakazuje się jakiegokolwiek zastosowania jako czynnika pędnego w dozownikach aerozolowych. Dozowniki aerozolowe zawierające tę substancję jako czynnik pędny nie są wprowadzane do obrotu.
3. Substancje lub mieszaniny płynne, zaklasyfikowane jako niebezpieczne zgodnie z definicjami zawartymi w dyrektywie Rady 67/548/EWG i dyrektywie 1999/45/WE	1. Nie są stosowane w: — wyrobach ozdobnych przeznaczonych do oświetlania lub wytwarzania efektów barwnych za pomocą zróżnicowanych faz, np. w ozdobnych lampach i popielniczkach, — sztuczkach i żartach, — grach przeznaczonych dla jednej lub większej liczby uczestników lub wyrobach, które mają zostać użyte jako takie, nawet w celach ozdobnych. 2. Wyroby niespełniające wymogów pkt 1 nie są wprowadzane do obrotu. 3. Nie są wprowadzane do obrotu, jeżeli zawierają środki barwiące, chyba że jest to wymagane względami podatkowymi, albo środki zapachowe, bądź też jedno i drugie, i jeżeli: — stanowią zagrożenie przy aspiracji i są oznakowane symbolem R65 lub H304, oraz — mogą być używane jako paliwo w lampach dekoracyjnych, oraz — są pakowane w pojemniki o pojemności najwyżej 15 litrów. 4. Bez uszczerbku dla wykonywania innych przepisów wspólnotowych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i oznakowania substancji i mieszanin, przed wprowadzeniem do obrotu dostawcy dopilnowują, aby opakowania substancji i mieszanin objętych zakresem pkt 3, w przypadku gdy są one przeznaczone do użytku w lampach, były opatrzone widocznym, czytelnym i nieusuwalnym napisem o treści: »Lampy napełnione tą cieczą należy chronić przed dziećmi«.

Kolumna 1 Oznaczenie substancji, grupy substancji lub mieszaniny	Kolumna 2 Warunki ograniczenia
4. Fosforan tris(2,3-dibromopropylu) Nr CAS 126-72-7	1. Nie jest stosowany w wyrobach włókienniczych, takich jak odzież, bielizna oraz pościel, które są przeznaczone do kontaktu ze skórą. 2. Wyroby niespełniające wymogów pkt 1 nie są wprowadzane do obrotu.
5. Benzen Nr CAS 71-43-2 Nr WE 200-753-7	1. Nie jest stosowany w zabawkach lub częściach zabawek, jeżeli stężenie benzenu w stanie wolnym przekracza 5 mg/kg (0,0005 %) wagi zabawki lub części zabawki. 2. Zabawki i części zabawek niespełniające wymogów pkt 1 nie są wprowadzane do obrotu. 3. Nie jest wprowadzany do obrotu lub stosowany: — jako substancja, — jako składnik innych substancji lub w mieszaninach, w stężeniu równym lub większym niż 0,1 % masowo. 4. Ustęp 3 nie ma jednak zastosowania do: a) paliw silnikowych objętych dyrektywą 98/70/WE; b) substancji i mieszanin przeznaczonych do stosowania w procesach przemysłowych, uniemożliwiających emisję benzenu w ilościach przekraczających te, które ustanowiono w obowiązującym prawodawstwie.
6. Włókna azbestu a) Azbest krokidolitowy Nr CAS 12001-28-4 b) Azbest amozytowy Nr CAS 12172-73-5 c) Azbest antofyllitowy Nr CAS 77536-67-5 d) Azbest aktynolitowy Nr CAS 77536-66-4 e) Azbest tremolitowy Nr CAS 77536-68-6 f) Azbest chryzotylowy Nr CAS 12001-29-5 Nr CAS 132207-32-0	1. Zabrania się produkcji, wprowadzania do obrotu oraz stosowania wymienionych włókien i wyrobów je zawierających w wyniku świadomego dodania. Jednakże państwa członkowskie mogą dopuścić do wprowadzenia do obrotu i stosowania diafragmy zawierające azbest chryzotylowy (lit. f)) do istniejących instalacji elektrolitycznych do momentu zakończenia ich okresu eksploatacji lub do czasu, gdy dostępne będą odpowiednie substytuty niezawierające azbestu, zależne od tego, która z tych sytuacji nastąpi wcześniej. Do dnia 1 czerwca 2011 r. państwa członkowskie korzystające z tego wyłączenia dostarczą Komisji sprawozdanie dotyczące dostępności substytutów niezawierających azbestu przeznaczonych do instalacji elektrolitycznych oraz działań powziętych w celu opracowania takich alternatyw, dotyczące ochrony zdrowia pracowników mających dostęp do instalacji, źródła i ilości azbestu chryzotylowego, źródła i liczby diafragm zawierających azbest chryzotylowy oraz przewidywanej daty zakończenia korzystania z wyłączenia. Komisja podaje te informacje do wiadomości publicznej. Po otrzymaniu tych sprawozdań Komisja zwraca się do Agencji o przygotowanie dokumentacji zgodnie z art. 69 pod kątem możliwości wprowadzenia zakazu wprowadzania do obrotu lub stosowania diafragm zawierających azbest chryzotylowy. 2. Dozwolone jest dalsze stosowanie wyrobów zawierających włókna azbestu, o których mowa w pkt 1, zainstalowanych lub znajdujących się w użytku przed dniem 1 stycznia 2005 r. do czasu ich wycofania z użytku lub do końca ich okresu eksploatacji. Z uwagi na ochronę zdrowia człowieka państwa członkowskie mogą ograniczyć, zakazać lub poddać szczególnym warunkom stosowanie takich wyrobów, zanim zostaną one wycofane z użytku lub przed końcem ich okresu eksploatacji. Państwa członkowskie mogą zezwolić na wprowadzenie do obrotu wyrobów jako takich, zawierających włókna azbestu, o których mowa w pkt 1 powyżej, zainstalowanych lub znajdujących się w użytku przed dniem 1 stycznia 2005 r., w określonych warunkach zapewniających wysoki poziom ochrony zdrowia człowieka. Państwa członkowskie informują Komisję o tych krajowych środkach do dnia 1 czerwca 2011 r. Komisja podaje te informacje do wiadomości publicznej.

Kolumna 1 Oznaczenie substancji, grupy substancji lub mieszaniny	Kolumna 2 Warunki ograniczenia
	3. Bez uszczerbku dla stosowania innych przepisów wspólnotowych dotyczących klasyfikacji, pakowania i oznakowania takich substancji i mieszanin, wprowadzanie do obrotu i stosowanie wyrobów zawierających takie włókna, dopuszczonych zgodnie z powyższymi odstępstwami, dozwolone jest tylko wtedy, gdy przed wprowadzeniem do obrotu dostawcy dopilnowują, aby wyroby te były oznakowane w sposób zgodny z przepisami dodatku 7 do niniejszego załącznika.
7. Fosfinotlenek tris(azirynidylu) Nr CAS 545-55-1 Nr WE 208-892-5	1. Nie jest stosowany w wyrobach włókienniczych, takich jak odzież, bielizna oraz pościel, które są przeznaczone do kontaktu ze skórą. 2. Wyroby niespełniające wymogów pkt 1 nie są wprowadzane do obrotu.
8. Polibromobifenyle; Polibromowane bifenyle (PBB) Nr CAS 59536-65-1	1. Nie są stosowane w wyrobach włókienniczych, takich jak odzież, bielizna oraz pościel, które są przeznaczone do kontaktu ze skórą. 2. Wyroby niespełniające wymogów pkt 1 nie są wprowadzane do obrotu.
9. a) Proszek z mydłoki właściwej (<i>Quillaja saponaria</i>) i jej pochodne zawierające saponiny Nr CAS 68990-67-0 WE 273-620-4 b) Proszek z korzeni ciemiernika (<i>Helleborus viridis</i> i <i>Helleborus niger</i>) c) Proszek z korzeni ciemieżycy białej i czarnej (<i>Veratrum album</i> i <i>Veratrum nigrum</i>) d) Benzydyna i/lub jej pochodne Nr CAS 92-87-5 Nr WE 202-199-1 e) O-nitrobenzaldehyd Nr CAS 552-89-6 Nr WE 209-025-3 f) Proszek drzewny	1. Nie są stosowane w żartach i niespodziankach albo w mieszaninach lub wyrobach przeznaczonych do takiego stosowania, na przykład jako składnik proszku do kichania i bomb cuchnących. 2. Żarty i niespodzianki albo mieszaniny lub wyroby przeznaczone do takiego stosowania niezgodne z pkt 1 nie są wprowadzane do obrotu. 3. Jednakże pkt 1 nie odnosi się do bomb cuchnących zawierających nie więcej niż 1,5 ml płynu.
10. a) Siarczek amonu Nr CAS 12135-76-1 Nr WE 235-223-4 b) Wodorosiarczek amonu Nr CAS 12124-99-1 Nr WE 235-184-3 c) Polisiarczek amonu Nr CAS 9080-17-5 Nr WE 232-989-1	1. Nie są używane w żartach i niespodziankach albo mieszaninach lub wyrobach przeznaczonych do takiego stosowania, na przykład jako składnik proszku do kichania i bomb cuchnących. 2. Żarty i niespodzianki albo mieszaniny lub wyroby przeznaczone do takiego stosowania niezgodne z pkt 1 nie są wprowadzane do obrotu. 3. Jednakże pkt 1 i 2 nie odnosi się do bomb cuchnących zawierających nie więcej niż 1,5 ml płynu.

Kolumna 1 Oznaczenie substancji, grupy substancji lub mieszaniny	Kolumna 2 Warunki ograniczenia
11. Lotne estry kwasów bromooctowych: a) bromooctan metylu Nr CAS 96-32-2 Nr WE 202-499-2 b) bromooctan etylu Nr CAS 105-36-2 Nr WE 203-290-9 c) bromooctan propylu Nr CAS 35223-80-4 d) bromooctan butylu Nr CAS 18991-98-5 Nr WE 242-729-9	1. Nie są stosowane w żartach i niespodziankach albo mieszaninach lub wyrobach przeznaczonych do takiego stosowania, na przykład jako składnik proszku do kichania i bomb cuchnących. 2. Żarty i niespodzianki albo mieszaniny lub wyroby przeznaczone do takiego stosowania niezgodne z pkt 1 nie są wprowadzane do obrotu. 3. Jednakże pkt 1 i 2 nie odnosi się do bomb cuchnących zawierających nie więcej niż 1,5 ml płynu.
12. 2-naftyloamina Nr CAS 91-59-8 Nr WE 202-080-4 i jej sole 13. Benzydyna Nr CAS 92-87-5 Nr WE 202-199-1 i jej sole 14. 4-nitrobifenyl Nr CAS 92-93-3 EINECS WE nr 202-204-7 15. Bifenylo-4-amina Nr CAS 92-67-1 EINECS WE nr 202-177-1 i jej sole	Do pozycji 12–15 zastosowanie ma następująca zasada: Nie jest wprowadzana do obrotu ani stosowana jako substancja lub w mieszaninach w stężeniach większych niż 0,1 % masowo.
16. Węglany ołowiu: a) węglan ołowiu (II) (PbCO_3) Nr CAS 598-63-0 Nr WE 209-943-4 b) bis(węglan) diwodorotlenek ołowiu (II) $2\text{PbCO}_3\cdot\text{Pb}(\text{OH})_2$ Nr CAS 1319-46-6 Nr WE 215-290-6	Nie są wprowadzone do obrotu lub stosowane jako substancje lub mieszaniny przeznaczone do stosowania jako farba. Państwa członkowskie mogą jednak, zgodnie z postanowieniami 13. konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) w sprawie stosowania bieli ołowianej i siarczanów ołowiu w farbách, zezwolić na stosowanie na swoim terytorium tej substancji lub mieszaniny do prac restauratorskich i konserwatorskich w odniesieniu do dzieł sztuki i budowli historycznych oraz w ich wnętrzach.
17. Siarczany (VI) ołowiu: a) PbSO_4 (1:1) Nr CAS 7446-14-2 Nr WE 231-198-9 b) Pb_xSO_4 Nr CAS 15739-80-7 Nr WE 239-831-0	Nie są wprowadzone do obrotu lub stosowane jako substancje lub mieszaniny przeznaczone do stosowania jako farba. Państwa członkowskie mogą jednak, zgodnie z postanowieniami 13. konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) w sprawie stosowania bieli ołowianej i siarczanów ołowiu w farbách, zezwolić na stosowanie na swoim terytorium tej substancji lub mieszaniny do prac restauratorskich i konserwatorskich w odniesieniu do dzieł sztuki i budowli historycznych oraz w ich wnętrzach.
18. Związki rtęci	Nie są wprowadzone do obrotu lub stosowane jako substancje lub w mieszaninach, jeżeli przeznaczone są do stosowania:

Kolumna 1 Oznaczenie substancji, grupy substancji lub mieszaniny	Kolumna 2 Warunki ograniczenia
	a) w celu zapobiegania zanieczyszczaniu przez mikroorganizmy, rośliny lub zwierzęta: — kadłubów statków, — klatek, pływaków, sieci i wszelkich innych urządzeń lub wyposażenia stosowanego do hodowli ryb, skorupiaków, mięczaków lub innych bezkręgowców wodnych, — każdego całkowicie lub częściowo zanurzonego urządzenia lub wyposażenia; b) do konserwacji drewna; c) do impregnowania wysoko odpornych przemysłowych wyrobów włókienniczych i przędzy przeznaczonej do ich wytwarzania; d) do oczyszczania wód przemysłowych, niezależnie od ich zastosowania.
18a. Rtęć Nr CAS 7439-97-6 Nr WE 231-106-7	1. Nie jest wprowadzana do obrotu: a) w termometrach lekarskich; b) w innych urządzeniach pomiarowych przeznaczonych do powszechnej sprzedaży (np. manometrach, barometrach, sfigmomanometrach, termometrach innych niż termometry lekarskie). 2. Ograniczeń przewidzianych w pkt 1 nie stosuje się do urządzeń pomiarowych stosowanych we Wspólnocie przed dniem 3 kwietnia 2009 r. Jednakże państwa członkowskie mogą ograniczyć lub zakazać wprowadzenia do obrotu takich urządzeń pomiarowych. 3. Ograniczenie określone w pkt 1 lit. b) nie ma zastosowania do: a) urządzeń pomiarowych starszych niż 50 lat w dniu 3 października 2007 r.; b) barometrów (oprócz barometrów uwzględnionych w lit. a)) do dnia 3 października 2009 r. 4. Do dnia 3 października 2009 r. Komisja dokonuje przeglądu dostępności niezawodnych, bezpieczniejszych, możliwych do wykonania z technicznego i ekonomicznego punktu widzenia odpowiedników sfigmomanometrów i innych urządzeń pomiarowych zawierających rtęć, stosowanych w służbie zdrowia, a także urządzeń pomiarowych mających inne zastosowania profesjonalne i przemysłowe. Na podstawie tego przeglądu lub gdy tylko dostępne będą nowe informacje na temat niezawodnych, bezpieczniejszych odpowiedników sfigmomanometrów i innych urządzeń pomiarowych zawierających rtęć, Komisja przedkłada w stosownych przypadkach wniosek legislacyjny, w którym rozszerza zakres ograniczeń określony w pkt 1 na sfigmomanometry i inne urządzenia pomiarowe zawierające rtęć, stosowane w służbie zdrowia, a także urządzenia pomiarowe mające inne zastosowania profesjonalne i przemysłowe, w celu wycofania z użycia rtęci w urządzeniach pomiarowych, w przypadkach gdy jest to możliwe do wykonania z technicznego i ekonomicznego punktu widzenia.
19. Związki arsenu	1. Nie są wprowadzane do obrotu ani stosowane jako substancje lub w mieszaninach, jeżeli substancja lub mieszanina przeznaczona jest do stosowania w celu zapobiegania zanieczyszczaniu przez mikroorganizmy, rośliny lub zwierzęta: — kadłubów statków, — klatek, pływaków, sieci i jakichkolwiek innych narzędzi lub urządzeń stosowanych w hodowli ryb, skorupiaków, mięczaków lub innych bezkręgowców wodnych, — żadnego całkowicie lub częściowo zanurzonego urządzenia lub wyposażenia. 2. Nie są wprowadzone do obrotu lub stosowane jako substancje lub w mieszaninach, jeżeli substancja lub mieszanina przeznaczona jest do oczyszczania wód przemysłowych, niezależnie od ich przeznaczenia. 3. Nie są stosowane do zabezpieczania drewna. Ponadto drewno tak zabezpieczone nie jest wprowadzane do obrotu.

Kolumna 1 Oznaczenie substancji, grupy substancji lub mieszaniny	Kolumna 2 Warunki ograniczenia
	4. W drodze odstępstwa od pkt 3: a) W odniesieniu do substancji i mieszanin stosowane do zabezpieczania drewna: mogą być używane tylko w instalacjach przemysłowych, przy zastosowaniu podciśnienia lub ciśnienia dla impregnacji drewna, jeśli są roztworami nieorganicznych związków miedzi, chromu, arsenu (CCA) typu C i jeżeli są dopuszczone do obrotu na podstawie art. 5 ust. 1 dyrektywy 98/8/WE. Tak zabezpieczone drewno nie jest wprowadzane do obrotu przed całkowitym zakończeniem procesu zabezpieczenia. b) Drewno zabezpieczone za pomocą roztworów CCA zgodnie z lit. a) może być wprowadzane do obrotu do celów zawodowych i przemysłowych pod warunkiem zachowania integralności struktury drewna, która jest wymagana w celu zapewnienia bezpieczeństwa ludzi lub zwierząt gospodarskich, oraz jeżeli kontakt drewna ze skórą jest mało prawdopodobny dla ogółu społeczeństwa podczas całego okresu eksploatacji: — jako materiał konstrukcyjny w budynkach użyteczności publicznej i rolniczej, budynkach biurowych i obiektach przemysłowych, — do budowy obiektów mostowych, — jako materiał konstrukcyjny do budowy obiektów takich jak mosty i mola w zbiornikach słodkowodnych i wodach słabo zasolonych, — jako bariery dźwiękochłonne, — w zapobieganiu osuwiskom, — w ogrodzeniach i barierkach zabezpieczających autostrady, — w okorowanych słupkach z drzew iglastych stosowanych do budowy ogrodzeń dla zwierząt gospodarskich, — w konstrukcjach zatrzymujących ziemię, — jako słupy linii elektroenergetycznych i telekomunikacyjnych, — jako podkłady kolei podziemnej. c) Bez uszczerbku dla stosowania innych przepisów wspólnotowych w sprawie klasyfikacji, pakowania i oznakowania substancji i mieszanin, przed wprowadzeniem do obrotu dostawcy dopilnowują, aby całe zabezpieczone drewno wprowadzane do obrotu było indywidualnie opatrzone oznakowaniem o treści: „Zawiera arsen, stosować wyłącznie do celów zawodowych i w instalacjach przemysłowych”. Dodatkowo, całe drewno wprowadzone do obrotu w opakowaniach zbiorczych jest opatrzone oznakowaniem o treści: „Podczas przenoszenia używać rękawic ochronnych, a w czasie cięcia lub jakiegokolwiek innej obróbki stosować maski przeciwpyłowe i środki ochrony oczu. Odpady powstałe podczas obróbki tego drewna powinny być traktowane jako odpady niebezpieczne unieszkodliwiane przez specjalistyczne przedsiębiorstwa”. d) Zabezpieczone drewno, o którym mowa w lit. a), nie jest stosowane: — w konstrukcji domów lub mieszkań, w jakimkolwiek celu, — w jakichkolwiek zastosowaniach, gdzie istnieje ryzyko wielokrotnego kontaktu ze skórą człowieka, — w wodach morskich, — w rolnictwie, z wyjątkiem stosowania jako materiał na słupki do ogrodzeń zwierząt gospodarskich i konstrukcji stosowanych zgodnie z lit. b), — w jakichkolwiek zastosowaniach, gdzie zabezpieczone drewno może mieć kontakt z półproduktami lub produktami przeznaczonymi do spożycia przez ludzi lub zwierzęta. 5. Drewno zabezpieczone związkami arsenu, stosowane we Wspólnocie przed dniem 30 września 2007 r. lub wprowadzone do obrotu zgodnie z pkt 4, może pozostać dalej w obrocie i być wykorzystywane do końca swojego okresu eksploatacji.

Kolumna 1 Oznaczenie substancji, grupy substancji lub mieszaniny	Kolumna 2 Warunki ograniczenia
	6. Drewno zabezpieczone roztworem CCA typu C, które było w użyciu we Wspólnocie przed dniem 30 września 2007 r. lub wprowadzone do obrotu zgodnie z pkt 4: — może być wykorzystywane lub ponownie wykorzystywane zgodnie z warunkami jego wykorzystania wymienionymi w pkt 4 lit. b), c) i d), — może być wprowadzone do obrotu zgodnie z warunkami jego wykorzystania wymienionymi w pkt 4 lit. b), c) i d). 7. Państwa członkowskie mogą dopuścić drewno zabezpieczone innymi typami roztworów CCA, które były stosowane we Wspólnocie przed dniem 30 września 2007 r.: — do wykorzystania lub ponownego wykorzystania zgodnie z warunkami jego wykorzystania wymienionymi w pkt 4 lit. b), c) i d), — do obrotu, z zastrzeżeniem warunków jego wykorzystania wymienionych w pkt 4 lit. b), c) i d).
20. Organiczne związki cyny	1. Nie są wprowadzone do obrotu lub stosowane jako substancje lub w mieszaninach, jeżeli substancja lub mieszanina działa w farbach jako produkt biobójczy w postaci niezwiązanej. 2. Nie są wprowadzane do obrotu lub stosowane jako substancje lub w mieszaninach, jeżeli substancja lub mieszanina stosowana jest jako produkt biobójczy zapobiegający zanieczyszczaniu przez mikroorganizmy, rośliny lub zwierzęta: a) wszelkich statków, niezależnie od ich długości, przeznaczonych do wykorzystania na drogach żeglugi morskiej, przybrzeżnej, w estuariach, śródlądowych drogach wodnych i jeziorach; b) klatek, pływaków, sieci i wszelkich innych urządzeń lub wyposażenia stosowanego do hodowli ryb, skorupiaków, mięczaków lub innych bezkręgowców wodnych; c) instrumentów lub urządzeń zanurzonych całkowicie lub częściowo w wodzie. 3. Nie są wprowadzane do obrotu lub stosowane jako substancje lub w mieszaninach przeznaczonych do oczyszczania wód przemysłowych.
21. Di-μ-okso-di-nbutylocynohydroksyboran/Wodoroortoboran dibutylocyny (IV) $C_8H_{19}BO_3Sn$ (DBB) Nr CAS 75113-37-0 Nr WE 401-040-5	Nie są wprowadzane do obrotu lub stosowane jako substancja lub w mieszaninach w stężeniu równym lub większym niż 0,1 % masowo. Jednakże akapit pierwszy nie ma zastosowania do tej substancji (DBB) lub mieszanin ją zawierających, jeżeli są one przeznaczone wyłącznie do przetworzenia na wyroby, w których stężenie tej substancji nie będzie równe ani większe niż 0,1 %.
22. Pentachlorofenol Nr CAS 87-86-5 Nr WE 201-778-6 oraz jego sole i estry	Nie jest wprowadzany do obrotu lub stosowany: — jako substancja, — jako składnik innych substancji lub w mieszaninach, w stężeniu równym lub większym niż 0,1 % masowo.
23. Kadm Nr CAS 7440-43-9 Nr WE 231-152-8 i jego związki	Do celów niniejszej pozycji kody i rozdziały określone w nawiasach kwadratowych są kodami i rozdziałami nomenklatury taryfowej i statystycznej Wspólnej Taryfy Celnej, jak określono w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2658/87 (*). 1. Nie jest stosowany do barwienia wyrobów gotowych wyprodukowanych z następujących substancji i mieszanin: a) — polichlorku winylu (PVC) [3904 10] [3904 21] [3904 22], — poliuretanu (PUR) [3909 50],

Kolumna 1 Oznaczenie substancji, grupy substancji lub mieszaniny	Kolumna 2 Warunki ograniczenia
	— polietylenu o małej gęstości (Id PE), z wyjątkiem polietylenu o małej gęstości używanego do produkcji zabarwionej przedmieszki [3901 10], — octanu celulozy (CA) [3912 11] [3912 12], — octanomaślanu celulozy (CAB) [3912 11] [3912 12], — żywic epoksydowych [3907 30], — żywic melaminowo-formaldehydowych (MF) [3909 20], — żywic mocznikowo-formaldehydowych (UF) [3909 10], — poliestrów nienasyconych (UP) [3907 91], — politereftalanu etylenu (PET) [3907 60], — politereftalanu butylenu (PBT) — polistyrenu przezroczystego do ogólnego przeznaczenia [3903 11] [3903 19], — kopolimeru metakrylanu metylu – akrylonitrylu (AMMA), — polietylenu usieciowanego (VPE), — polistyrenu wysokoudarowego, — polipropylenu (PP) [3902 10]; b) farby [3208] [3209]. Jeżeli jednak farby mają wysoką zawartość cynku, poziom stężenia zawartego w nich kadmu musi być możliwie niski i w żadnym przypadku nie może przekraczać 0,1 % masowo. W każdym przypadku, niezależnie od ich zastosowania i zamierzonego wykorzystania końcowego, wyroby gotowe lub części składowe wyrobów wyprodukowanych z substancji oraz mieszanin barwionych kadmem zamieszczonych powyżej nie są wprowadzane do obrotu, jeżeli zawartość kadmu (wyrażona jako kadm metaliczny) jest wyższa niż 0,01 % masy materiału plastikowego. 2. Punkt 1 nie ma zastosowania do wyrobów barwionych ze względów bezpieczeństwa. 3. Nie jest stosowany do utrwalania wymienionych poniżej mieszanin lub wyrobów gotowych wyprodukowanych z polimerów lub kopolimerów chlorku winylu: — opakowania (worki, pojemniki, butelki, nakrętki) [3923 29 10], — materiały biurowe lub szkolne [3926 10], — akcesoria do mebli, elementy nadwozi lub podobne [3926 30], — artykuły odzieżowe oraz dodatki do ubiorów (włączając rękawice) [3926 20], — pokrycia podłóg i ścian [3918 10], — impregnowane, powlekane, pokrywane lub laminowane materiały tekstylne [5903 10], — sztuczne skóry [4202], — płyty gramofonowe, — rury i przewody instalacyjne oraz ich osprzęt [3917 23], — drzwi wahadłowe, — pojazdy do transportu drogowego (wnętrze, karoseria, podwozie), — pokrycie blach stalowych używanych w budownictwie lub przemysłu, — izolacja przewodów elektrycznych.

Kolumna 1 Oznaczenie substancji, grupy substancji lub mieszaniny	Kolumna 2 Warunki ograniczenia
	W każdym przypadku, niezależnie od ich zastosowania i zamierzonego wykorzystania końcowego, wprowadzanie do obrotu powyższych wyrobów gotowych lub części składowych wyrobów wyprodukowanych z polimerów lub kopolimerów chlorku winylu, utrwalonych substancjami zawierającymi kadm, jest zabronione, jeżeli zawartość kadmu (wyrażona jako kadm metaliczny) przekracza 0,01 % masy polimeru. 4. Ustęp 3 nie ma zastosowania do mieszanin i wyrobów gotowych, w których stosuje się stabilizatory kadmowe ze względów bezpieczeństwa. 5. W rozumieniu niniejszej pozycji „kadmowanie galwaniczne” oznacza wszelkie osadzanie się lub powlekanie powierzchni metalicznej kadmem metalicznym. Nie jest stosowany do kadmowania galwanicznego wyrobów metalicznych lub części składowych wyrobów stosowanych w następujących sektorach/zastosowaniach: a) urządzenia i maszyny służące do: — produkcji żywności [8210] [8417 20] [8419 81] [8421 11] [8421 22] [8422] [8435] [8437] [8438] [8476 11], — celów rolniczych [8419 31] [8424 81] [8432] [8433] [8434] [8436], — schładzania i zamrażania [8418], — w drukarstwie i introligatorstwie [8440] [8442] [8443]; b) urządzenia i maszyny służące do produkcji: — artykułów gospodarstwa domowego [7321] [8421 12] [8450] [8509] [8516], — mebli [8465] [8466] [9401] [9402] [9403] [9404], — wyrobów sanitarnych [7324], — instalacji centralnego ogrzewania i klimatyzacji [7322] [8403] [8404] [8415]. W każdym przypadku, niezależnie od ich zastosowania i zamierzonego wykorzystania końcowego, wprowadzanie do obrotu kadmowanych galwanicznie wyrobów lub części składowych takich wyrobów stosowanych w sektorach/zastosowaniach wyszczególnionych w lit. a) i b) powyżej i wyrobów wyprodukowanych w sektorach wyszczególnionych w lit. b) powyżej jest zabronione. 6. Przepisy, o których mowa w pkt 5, stosuje się także do kadmowanych galwanicznie wyrobów lub części składowych takich wyrobów, gdy są stosowane w sektorach/zastosowaniach wymienionych w lit. a) oraz b) poniżej i wyrobów wyprodukowanych w sektorach wymienionych w lit. b) poniżej: a) urządzenia i maszyny służące do produkcji: — papieru i tektury [8419 32] [8439] [8441], wyrobów włókienniczych i odzieżowych [8444] [8445] [8447] [8448] [8449] [8451] [8452], b) urządzenia i maszyny służące do produkcji: — urządzeń przemysłowych i maszyn transportu bliskiego [8425] [8426] [8427] [8428] [8429] [8430] [8431] — pojazdów drogowych i rolniczych [rozdział 87] — pojazdów szynowych [rozdział 86] — statków [rozdział 89]. 7. Jednakże ograniczenia określone w pkt 5 i 6 nie mają zastosowania do: — wyrobów i części składowych wyrobów stosowanych w sektorach: lotniczym, kosmicznym, górniczym, morskim i jądrowym, których zastosowanie wymaga wysokich norm bezpieczeństwa, oraz w urządzeniach zabezpieczających w pojazdach drogowych i rolniczych, szynowych oraz statkach, — styków elektrycznych zapewniających wymaganą niezawodność urządzeń, w których są instalowane, bez względu na zastosowanie. (*) Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 42.

Kolumna 1 Oznaczenie substancji, grupy substancji lub mieszaniny	Kolumna 2 Warunki ograniczenia
24. Monometylo-tetrachloro-difenylo- metan Nazwa handlowa: Ugilec 141 Nr CAS 76253-60-6	1. Nie jest wprowadzany do obrotu lub stosowany jako substancja lub w mieszaninach. Wyrobów zawierających tę substancję nie wprowadza się do obrotu. 2. W drodze odstępstwa pkt 1 nie stosuje się: a) w przypadku urządzeń i maszyn już znajdujących się w użytku w dniu 18 czerwca 1994 r. do chwili wycofania tych urządzeń i maszyn z użytku; b) w przypadku konserwacji urządzeń i maszyn już znajdujących się w użytku w danym państwie członkowskim w dniu 18 czerwca 1994 r. Do celów lit. a) państwa członkowskie mogą jednak, ze względu na ochronę zdrowia człowieka i ochronę środowiska naturalnego, zabronić na swoim terytorium stosowania takich urządzeń i maszyn przed ich wycofaniem z użytku.
25. Monometylo-dichlorodifenylo- metan Nazwa handlowa: Ugilec 121 Ugilec 21	Nie jest wprowadzany do obrotu lub stosowany jako substancja lub w mieszaninach. Wyrobów zawierających tę substancję nie wprowadza się do obrotu.
26. Monometylo-dibromodifenylo- metan – mieszanina izomerów Nazwa handlowa: DBBT Nr CAS 99688-47-8	Nie jest wprowadzany do obrotu lub stosowany jako substancja lub w mieszaninach. Wyrobów zawierających tę substancję nie wprowadza się do obrotu.
27. Nikiel Nr CAS 7440-02-0 Nr WE 231-111-4 i jego związki	1. Nie jest stosowany: a) w żadnych sztyftach, które są wkładane do przekłutych uszu i innych przekłutych części ciała ludzkiego, chyba że stopień uwalniania się niklu z tych sztyftów nie przekracza $0,2 \mu\text{g}/\text{cm}^2$ na tydzień (limit migracji); b) w wyrobach, które są przeznaczone do bezpośredniego i długotrwałego kontaktu ze skórą, takich jak: — kolczyki, — naszyjniki, bransoletki i łańcuszki, obrączki, pierścienie, — koperty, bransoletki i zapięcia zegarków, — guziki na nitach, sprzączki, nity, zamki błyskawiczne i metalowe odznaki, o ile wykorzystywane są w odzieży, jeżeli stopień uwalniania się niklu z części tych produktów będących w bezpośrednim i długotrwałym kontakcie ze skórą jest wyższy od $0,5 \mu\text{g}/\text{cm}^2$ na tydzień; c) w wyrobach, o których mowa w lit. b), które są pokryte materiałem innym niż nikiel, chyba że pokrycie to jest wystarczające dla zapewnienia, że stopień uwalniania niklu z części tych wyrobów będących w bezpośrednim i długotrwałym kontakcie ze skórą nie przekracza $0,5 \mu\text{g}/\text{cm}^2$ na tydzień podczas co najmniej dwuletniego okresu normalnego użytkowania wyrobu. 2. Wyroby, o których mowa w pkt 1, nie są wprowadzane do obrotu, chyba że odpowiadają one wymaganiom określonym w tym ustępie. 3. Jako metody badań służące do wykazania zgodności wyrobów z przepisami pkt 1 i 2 stosowane są normy przyjęte przez Europejski Komitet Normalizacyjny (CEN).

Kolumna 1 Oznaczenie substancji, grupy substancji lub mieszaniny	Kolumna 2 Warunki ograniczenia
28. Substancje, które są wymienione w części 3 załącznika VI do rozporządzenia (WE) nr 1272/2008 zaklasyfikowane jako rakotwórcze kategorii 1A lub 1B (tabela 3.1) lub rakotwórcze kategorii 1 lub 2 (tabela 3.2): — rakotwórcze kategorii 1A (tabela 3.1)/rakotwórcze kategorii 1 (tabela 3.2) wymienione w dodatku 1, — rakotwórcze kategorii 1B (tabela 3.1)/rakotwórcze kategorii 2 (tabela 3.2) wymienione w dodatku 2. 29. Następujące substancje, które są wymienione w części 3 załącznika VI do rozporządzenia (WE) nr 1272/2008 zaklasyfikowane jako mutagenne dla komórek rozrodczych kategorii 1A lub 1B (tabela 3.1) lub mutagenne kategorii 1 lub 2 (tabela 3.2): — mutagenne kategorii 1A (tabela 3.1)/mutagenne kategorii 1 (tabela 3.2) wymienione w dodatku 3, — mutagenne kategorii 1B (tabela 3.1)/mutagenne kategorii 2 (tabela 3.2) wymienione w dodatku 4. 30. Następujące substancje, które są wymienione w części 3 załącznika VI do rozporządzenia (WE) nr 1272/2008 zaklasyfikowane jako działające szkodliwie na rozrodczość kategorii 1A lub 1B (tabela 3.1) lub działające szkodliwie na rozrodczość kategorii 1 lub 2 (tabela 3.2): — działające szkodliwie na rozrodczość kategorii 1A, mające niekorzystny wpływ na funkcje seksualne i płodność lub na rozwój (tabela 3.1) lub działające szkodliwie na rozrodczość kategorii 1 z przypisanym zwrotem R60 (Może upośledzać płodność) lub R61 (Może działać szkodliwie na dziecko w łonie matki) (tabela 3.2) wymienione w dodatku 5, — działające szkodliwie na rozrodczość kategorii 1B, mające niekorzystny wpływ na funkcje seksualne i płodność lub na rozwój (tabela 3.1) lub działające szkodliwie na rozrodczość kategorii 2 z przypisanym zwrotem R60 (Może upośledzać płodność) lub R61 (Może działać szkodliwie na dziecko w łonie matki) (tabela 3.2) wymienione w dodatku 6	Nie naruszając przepisów innych części niniejszego załącznika, do pozycji 28–30 stosuje się następujące zasady: 1. Nie są wprowadzane do obrotu lub stosowane, — jako substancje, — jako składniki innych substancji, lub — w mieszaninach, do powszechnej sprzedaży, gdy indywidualne stężenie w substancji lub mieszaninie jest równe lub większe niż: — odpowiednie specyficzne stężenie graniczne określone w części 3 załącznika VI do rozporządzenia (WE) nr 1272/2008, lub — odpowiednie stężenie określone w dyrektywie 1999/45/WE. Bez uszczerbku dla innych przepisów wspólnotowych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i oznakowania substancji i mieszanin, przed wprowadzeniem do obrotu dostawcy dopilnowują, aby opakowania takich substancji i mieszanin były opatrzone widocznym, czytelnym i nieusuwalnym napisem o treści: „Produkt przeznaczony wyłącznie do użytku zawodowego”. 2. W drodze odstępstwa pkt 1 nie ma zastosowania do: a) produktów leczniczych lub weterynaryjnych określonych dyrektywą 2001/82/WE oraz dyrektywą 2001/83/WE; b) produktów kosmetycznych określonych dyrektywą 76/768/EWG; c) następujących paliw i produktów ropopochodnych: — paliw silnikowych objętych zakresem dyrektywy 98/70/WE, — produktów na bazie olejów mineralnych przeznaczonych do stosowania jako paliwo w ruchomych lub stałych urządzeniach do spalania, — paliw sprzedawanych w systemach zamkniętych (np. butli ze skroplonym gazem); d) farb przeznaczonych dla artystów, które objęte są dyrektywą 1999/45/WE.

Kolumna 1 Oznaczenie substancji, grupy substancji lub mieszaniny	Kolumna 2 Warunki ograniczenia
31. a) Kreozot; olej płuczkowy Nr CAS 8001-58-9 Nr WE 232-287-5 b) Olej kreozotowy; olej płuczkowy Nr CAS 61789-28-4 Nr WE 263-047-8 c) Destylaty (smoła węglowa), oleje naftalenowe; olej naftalenowy Nr CAS 84650-04-4 Nr WE 283-484-8 d) Olej kreozotowy, frakcja acenaf-tenu; olej płuczkowy Nr CAS 90640-84-9 Nr WE 292-605-3 e) Destylaty wyższe (smoła węglowa); ciężki olej antracenyowy Nr CAS 65996-91-0 Nr WE 266-026-1 f) Olej antracenyowy Nr CAS 90640-80-5 Nr WE 292-602-7 g) Kwasy smołowe, węgiel, nieprze-robiony; fenole surowe Nr CAS 65996-85-2 Nr WE 266-019-3 h) Kreozot drzewny Nr CAS 8021-39-4 Nr WE 232-419-1 i) Niskotemperaturowy olej smołowy, alkaliczny; pozostałości po ekstrakcji (węgiel), niskotem-peraturowa alkaliczna smoła węglowa Nr CAS 122384-78-5 Nr WE 310-191-5	1. Nie są wprowadzane do obrotu lub stosowane jako substancje lub mieszaniny przeznaczone do impregnacji drewna. Ponadto drewno poddane takiej impregnacji nie jest wprowadzane do obrotu. 2. W drodze odstępstwa od pkt 1: a) Substancje i mieszaniny mogą być stosowane do impregnacji drewna w instalacjach przemysłowych lub do ponownej obróbki na miejscu przez profesjonalistów objętych ustawodawstwem wspólnotowym dotyczącym ochrony pracowników jedynie, jeśli zawierają: (i) benzo[a]piren w stężeniu poniżej 50 mg/kg (0,005 % masowo); oraz (ii) fenole ekstrahowane wodą w stężeniu poniżej 3 % masowo. Takie substancje i mieszaniny stosowane do impregnacji drewna w instalacjach przemysłowych lub przez profesjonalistów: — mogą być wprowadzane do obrotu jedynie w opakowaniach o pojemności równej lub większej niż 20 litrów, — nie są sprzedawane konsumentom. Bez uszczerbku dla innych przepisów wspólnotowych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i oznakowania substancji i mieszanin, przed wprowadzeniem do obrotu dostawcy dopilnowują, aby opakowania takich substancji i mieszanin były opatrzone widocznym, czytelnym i nieusuwalnym napisem o treści: „Produkt przeznaczony wyłącznie do stosowania w instalacjach przemysłowych lub w działalności zawodowej”. b) Drewno po obróbce w instalacjach przemysłowych lub przez profesjonalistów zgodnie z lit. a), które wprowadza się do obrotu po raz pierwszy lub poddaje się ponownej obróbce na miejscu, może być przeznaczone jedynie do zastosowania zawodowego i przemysłowego, np. na kolejach, w transmisji energii elektrycznej i telekomunikacji, do ogrodzeń, dla celów rolniczych (np. słupy podtrzymujące drzewo) oraz w portach i w drogach wodnych. c) Wymieniony w pkt 1 zakaz dotyczący wprowadzania do obrotu nie ma zastosowania do drewna, które poddano obróbce substancjami wymienionymi w pkt 31 lit. a)–i) przed dniem 31 grudnia 2002 r. i które jest wprowadzone na rynek wtórny do ponownego użycia. 3. Drewno impregnowane, o którym mowa w pkt 2 lit. b) i c), nie jest używane: — wewnątrz budynków, niezależnie od ich przeznaczenia, — w zabawkach, — na placach zabaw, — w parkach, ogrodach oraz otwartych obiektach rekreacyjnych i wypoczynkowych, w przypadku gdy istnieje ryzyko częstego kontaktu ze skórą, — w produkcji mebli ogrodowych, takich jak stoły piknikowe, — do produkcji i stosowania oraz wszelkiej ponownej obróbki: — pojemników przeznaczonych do stosowania w uprawach, — opakowań, które mogą wejść w kontakt z surowcami, półproduktami lub wyrobami gotowymi przeznaczonymi do konsumpcji przez ludzi i/lub zwierzęta, — innych materiałów mogących zanieczyścić wyżej wymienione wyroby.

Kolumna 1 Oznaczenie substancji, grupy substancji lub mieszaniny	Kolumna 2 Warunki ograniczenia
32. Chloroform Nr CAS 67-66-3 Nr WE 200-663-8 34. 1,1,2-trichloroetan Nr CAS 79-00-5 Nr WE 201-166-9 35. 1,1,2,2-tetrachloroetan Nr CAS 79-34-5 Nr WE 201-197-8 36. 1,1,1,2-tetrachloroetan Nr CAS 630-20-6 37. Pentachloroetan Nr CAS 76-01-7 Nr WE 200-925-1 38. 1,1-dichloroeten Nr CAS 75-35-4 Nr WE 200-864-0	Nie naruszając przepisów innych części niniejszego załącznika, do pozycji 32–38 stosuje się następujące zasady: 1. Nie są wprowadzane do obrotu lub stosowane — jako substancje, — jako składniki innych substancji lub w mieszaninach, w stężeniu równym lub większym niż 0,1 % masowo, gdy substancja lub mieszanina jest przeznaczona do powszechnej sprzedaży lub do zastosowań dyfuzyjnych, takich jak czyszczenie powierzchni i czyszczenie tkanin. 2. Bez uszczerbku dla innych przepisów wspólnotowych dotyczących klasyfikacji, pakowania i oznakowania substancji i mieszanin, przed wprowadzeniem do obrotu dostawcy dopilnowują, aby opakowania takich substancji i mieszanin, zawierających je w stężeniach równych lub większych niż 0,1 % masowo były opatrzone widocznym, czytelnym i nieusuwalnym napisem o treści: »Tylko do użytku w instalacjach przemysłowych«. W drodze odstępstwa przepis ten nie ma zastosowania do: a) produktów leczniczych lub weterynaryjnych określonych dyrektywą 2001/82/WE oraz dyrektywą 2001/83/WE; b) produktów kosmetycznych określonych dyrektywą 76/768/EWG.
40. Substancje spełniające kryteria palności określone w dyrektywie 67/548/EWG i zaklasyfikowane jako łatwopalne, wysoce łatwopalne lub skrajnie łatwopalne, niezależnie od tego, czy występują w części 3 załącznika VI do rozporządzenia (WE) nr 1272/2008	1. Nie są stosowane jako substancje lub jako mieszaniny w dozownikach aerozolowych, w przypadku gdy dozowniki te przeznaczone są do powszechnej sprzedaży w celach rozrywkowych i dekoracyjnych, takich jak: — metaliczne nablyszczacze przeznaczone przede wszystkim do celów dekoracyjnych, — sztuczny śnieg i szron, — poduszki »wydające specyficzne odgłosy«, — serpentyny w aerozolu, — sztuczne ekskrementy, — rogi do zabaw, — płatki i pianki ozdobne, — sztuczne pajęczyny, — cuchnące bomby. 2. Bez uszczerbku dla innych przepisów wspólnotowych w sprawie klasyfikacji, pakowania i oznakowania substancji, przed wprowadzeniem do obrotu dostawcy dopilnowują, aby opakowania dozowników aerozoli, o których mowa powyżej, były opatrzone widocznym, czytelnym i nieusuwalnym napisem o treści: »Produkt przeznaczony wyłącznie do użytku zawodowego«. 3. W drodze odstępstwa pkt 1 i 2 nie mają zastosowania do dozowników aerozolowych określonych w art. 8 ust. 1a dyrektywy Rady 75/324/EWG. (**). 4. Dozowniki aerozolowe, o których mowa w pkt 1 i 2, nie są dopuszczane do obrotu, jeśli nie spełniają wskazanych wymogów. (**) Dz.U. L 147 z 9.6.1975, s. 40.
41. Heksachloroetan Nr CAS 67-72-1 Nr WE 200-666-4	Nie jest wprowadzany do obrotu lub stosowany jako substancja lub w mieszaninach przeznaczonych do produkcji lub przetwarzania metali nieżelaznych.

Kolumna 1 Oznaczenie substancji, grupy substancji lub mieszaniny	Kolumna 2 Warunki ograniczenia
42. Chloroalkany C ₁₀ -C ₁₃ (krótkołańcuchowe chlorowane parafiny) (SCCP) Nr WE 287-476-5 Nr CAS 85535-84-8	Nie są wprowadzane do obrotu lub stosowane jako substancje lub składniki innych substancji lub w mieszaninach, w stężeniach większych niż 1 % masowo, w przypadku gdy dana substancja lub mieszanina jest przeznaczona do: — obróbki metali, — natłuszczania skór.
43. Barwniki azowe	1. Barwniki azowe, które przez redukcyjne rozerwanie jednej lub większej liczby grup azowych uwalniają jedną lub więcej amin aromatycznych wymienionych w dodatku 8, w wykrywalnych stężeniach, tj. powyżej 30 mg/kg (0,003 % masowo) w wyrobach lub w ich barwionych częściach, zgodnie z metodami badawczymi wymienionymi w dodatku 10, nie są stosowane w wyrobach włókienniczych ani skórzanych, które mogą wejść w bezpośredni i przedłużony kontakt z ludzką skórą lub jamą ustną, takich jak: — ubrania, pościel, ręczniki, treski, peruki, kapelusze, pieluszki i inne wyroby sanitarne, śpiwory, — obuwie, rękawice, paski do zegarków, torebki, portmonetki/portfele, aktówki, pokrycia krzeseł, torebki noszone na szyi, — tekstylne lub skórzane zabawki i zabawki zawierające odzież tekstylną lub skórzaną, — przędza i tkaniny przeznaczone do użycia przez konsumenta końcowego. 2. Ponadto wyroby włókiennicze i skórzane, o których mowa w pkt 1, nie są wprowadzane do obrotu, chyba że spełniają wymagania wymienione w tymże punkcie. 3. Barwniki azowe, zawarte w »wykazie barwników azowych« w dodatku 9, nie są wprowadzane do obrotu lub używane jako substancje lub w mieszaninach w stężeniach większych niż 0,1 % masowo, w przypadku gdy są one stosowane do barwienia wyrobów włókienniczych i skórzanych.
44. Pentabromowe pochodne eteru difenylowego C ₁₂ H ₅ Br ₅ O	1. Nie są wprowadzane do obrotu lub stosowane — jako substancja, — w mieszaninach w stężeniach większych niż 0,1 % masowo. 2. Artykuły nie są wprowadzane do obrotu, jeśli one, lub ich części o zmniejszonej palności, zawierają niniejszą substancję w stężeniach większych niż 0,1 % masowo. 3. W drodze odstępstwa pkt 2 nie stosuje się do: — wyrobów, które były używane we Wspólnocie przed dniem 15 sierpnia 2004 r., — sprzętu elektrycznego i elektronicznego objętego zakresem dyrektywy 2002/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (**). (**) Dz.U. L 37 z 13.2.2003, s. 19.
45. Pochodna oktabromowa eteru difenylowego C ₁₂ H ₂ Br ₈ O	1. Nie jest wprowadzana do obrotu lub stosowana: — jako substancja, — jako składnik innych substancji lub w mieszaninach, w stężeniach większych niż 0,1 % masowo. 2. Wyroby nie są wprowadzane do obrotu, jeśli one same, lub ich części o zmniejszonej palności, zawierają niniejszą substancję w stężeniach większych niż 0,1 % masowo.

Kolumna 1 Oznaczenie substancji, grupy substancji lub mieszaniny	Kolumna 2 Warunki ograniczenia
	3. W drodze odstępstwa pkt 2 nie stosuje się do: — wyrobów, które były używane we Wspólnocie przed dniem 15 sierpnia 2004 r., — sprzętu elektrycznego i elektronicznego objętego zakresem dyrektywy 2002/95/WE.
46. a) a) Nonylofenol $C_6H_4(OH)C_9H_{19}$ Nr CAS 25154-52-3 Nr WE 246-672-0 b) Oksyetylenowany nonylofenol $(C_2H_4O)_nC_{15}H_{24}O$	Nie jest wprowadzany do obrotu ani stosowany jako substancja lub w mieszaninach w stężeniach równych lub większych niż 0,1 % masowo do następujących celów: 1) sprzątanie i czyszczenie obiektów przemysłowych i budynków użyteczności publicznej: — kontrolowanych, zamkniętych systemów czyszczenia na sucho, gdzie roztwór piorący jest używany powtórnie lub spalany, — systemów oczyszczania ze specjalnym uzdatnianiem, gdzie roztwór piorący jest zawracany lub spalany; 2) czyszczenia w warunkach domowych; 3) w procesach przetwarzania wyrobów włókienniczych i skóry, z wyjątkiem: — przetwarzania bez odprowadzania do ścieków, — systemów ze specjalnym uzdatnianiem, w których woda stosowana w procesie jest wstępnie uzdatniona do całkowitego usunięcia frakcji organicznej przed biologicznym oczyszczaniem ścieków (odtuszczanie skór owczych); 4) środków emulgujących w produktach stosowanych do kąpieli strzyków wymienia; 5) w obróbce metali, z wyjątkiem: - zastosowań w kontrolowanych, zamkniętych systemach, gdzie roztwór oczyszczający jest zawracany lub spalany; 6) produkcji masy celulozowej i papieru; 7) produktów kosmetycznych; 8) innych produktów do pielęgnacji ciała z wyjątkiem: - środków plemnikobójczych; 9) składników w środkach ochrony roślin i produktach biobójczych. Jednakże ograniczenie to nie wpływa na ważność wydanych przed dniem 17 lipca 2003 r. krajowych zezwoleń na wprowadzanie do obrotu i stosowanie pestycydów lub produktów biobójczych zawierających etoksylowany nonylofenol jako składnik obojętny, do dnia wygaśnięcia tych zezwoleń.
47. Związki chromu (VI)	1. Cement i mieszaniny zawierające cement nie są stosowane ani wprowadzane do obrotu, jeżeli zawierają, w postaci uwodnionej, więcej niż 2 mg/kg (0,0002 %) rozpuszczalnego chromu VI w przeliczeniu na ogólną suchą masę cementu. 2. Jeżeli stosowane są czynniki redukujące, wówczas — bez uszczerbku dla innych przepisów wspólnotowych w sprawie klasyfikacji, pakowania i oznakowania substancji i mieszanin — przed wprowadzeniem do obrotu dostawcy dopilnowują, aby opakowania cementu lub mieszanin zawierających cement były opatrzone widocznym, czytelnym i nieusuwalnym napisem zawierającym informację o dacie pakowania, a także określającą warunki i okres składowania zapewniające utrzymanie aktywności czynnika redukującego i utrzymania zawartości rozpuszczalnego chromu VI poniżej wartości granicznej określonej w pkt 1. 3. W drodze odstępstwa pkt 1 i 2 nie mają zastosowania do wprowadzania do obrotu ani stosowania w kontrolowanych, zamkniętych i całkowicie zautomatyzowanych procesach, w których cement i mieszaniny zawierające cement są obrabiane wyłącznie przez maszyny i w których nie ma możliwości kontaktu ze skórą człowieka.

Kolumna 1 Oznaczenie substancji, grupy substancji lub mieszaniny	Kolumna 2 Warunki ograniczenia
48. Toluen Nr CAS 108-88-3 Nr WE 203-625-9	Nie jest wprowadzany do obrotu ani stosowany jako substancja lub w mieszaninach w stężeniu równym lub większym niż 0,1 % masowo, w przypadku gdy jest on stosowany w klejach lub farbach w dozownikach aerozolowych, przeznaczonych do powszechnej sprzedaży.
49. Trichlorobenzen Nr CAS 120-82-1 Nr WE 204-428-0	Nie jest wprowadzany do obrotu ani stosowany jako substancja lub w mieszaninach w stężeniu równym lub większym niż 0,1 % masowo dla wszelkich zastosowań, z wyjątkiem: — produktu pośredniego syntezy, lub — rozpuszczalnika w zamkniętych procesach chemicznych w reakcjach chlorowania, lub — dla celów produkcji 1, 3, 5-triamino – 2, 4, 6- trinitrobenzenu (TATB).
50. Wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne (WWA) a) benzo[a]piren (BaP) Nr CAS 50-32-8 b) benzo[e]piren (BeP) Nr CAS 192-97-2 c) benzo[a]antracen (BaA) CAS nr 56-55-3 d) chryzen (CHR) Nr CAS 218-01-9 e) benzo[b]fluoranten (BbF) Nr CAS 205-99-2 f) benzo[j]fluoranten (BjF) Nr CAS 205-82-3 g) benzo[k]fluoranten (BkF) Nr CAS 207-08-9 h) dibenzo[a,h]antracen (DBaH) Nr CAS 53-70-3	1. Od dnia 1 stycznia 2010 r. nie są wprowadzane do obrotu ani stosowane do produkcji opon lub części opon olejów-zmiękczaczy, jeżeli zawierają: — więcej niż 1 mg/kg (0,0001 % masowo) BaP, lub — więcej niż 10 mg/kg (0,001 % masowo) sumy wszystkich wymienionych WWA. Stężenia graniczne substancji uważa się za zachowane, jeżeli zawartość ekstraktu wielopierścieniowych związków aromatycznych (WZA) jest mniejsza niż 3 % masowo, oznaczonych według metody badań IP346: 1998 Instytutu Ropy Naftowej (wielopierścieniowe związki aromatyczne, zawartość w nieprzepracowanych smarowych olejach bazowych i frakcjach ropy naftowej nie zawierających asfaltenu – metoda współczynnika refrakcji ekstraktu otrzymanego przy pomocy dimetylosulfotlenku), pod warunkiem że zgodność z wartościami granicznymi benzo[a]pirenu i wymienionych WWA, a także korelacja zmierzonych wartości stężeń z ekstraktem WZA jest kontrolowana przez producenta lub importera co 6 miesięcy lub po każdej większej zmianie operacyjnej, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej. 2. Ponadto opony i bieżniki służące do bieżnikowania wyprodukowane po dniu 1 stycznia 2010 r. nie są wprowadzane do obrotu, jeśli zawierają oleje-zmiękczacze w ilości przekraczającej wartości graniczne określone w pkt 1. Wartości graniczne uważa się za zachowane, jeżeli zawartość skondensowanych wielopierścieniowych związków aromatycznych w zwulkanizowanych mieszankach kauczukowych oznaczonych według ISO 21461 (Guma wulkanizowana – określanie aromatyczności olejów w zwulkanizowanych mieszankach kauczukowych) nie przekracza 0,35 % tzw. „bay protons”. 3. W drodze odstępstwa pkt 2 nie ma zastosowania do opon bieżnikowanych, jeżeli ich bieżnik nie zawiera olejów-zmiękczaczy w ilości przekraczającej stężenia graniczne określone w pkt 1. 4. Dla celów niniejszej pozycji „opony” oznaczają opony dla pojazdów objętych zakresem: — dyrektywy 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. ustanawiającej ramy dla homologacji pojazdów silnikowych i ich przyczep (****), — dyrektywy 2003/37/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie homologacji typu ciągników rolniczych lub leśnych, ich przyczep i wymiennych holowanych maszyn, łącznie z ich układami, częściami i oddzielnymi zespołami technicznymi (*****), oraz — dyrektywy 2002/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 marca 2002 r. w sprawie homologacji typu dwu- lub trzykołowych pojazdów mechanicznych i uchylającej dyrektywę Rady 92/61/EWG. (*****). (****) Dz.U. L 263 z 9.10.2007, s. 1. (*****) Dz.U. L 171 z 9.7.2003, s. 1. (******) Dz.U. L 124 z 9.5.2002, s. 1.

Kolumna 1 Oznaczenie substancji, grupy substancji lub mieszaniny	Kolumna 2 Warunki ograniczenia
51. Następujące ftalany (lub określone innymi numerami CAS i WE odnoszącymi się do tych substancji): a) ftalan bis(2-etyloheksylu) (DEHP) Nr CAS 117-81-7 Nr WE 204-211-0 b) Ftalan dibutyłu (DBP) Nr CAS 84-74-2 Nr WE 201-557-4 c) Ftalan benzylu butylu (BBP) Nr CAS 85-68-7 Nr WE 201-622-7	1. Nie są stosowane jako substancje lub w mieszaninach w stężeniach większych niż 0,1 % w stosunku do masy materiału z dodatkiem plastyfikatorów w zabawkach i artykułach pielęgnacyjnych dla dzieci. 2. Zabawki i artykuły pielęgnacyjne dla dzieci zawierające te ftalany w stężeniu większym niż 0,1 % w stosunku do masy materiału z dodatkiem plastyfikatorów nie są wprowadzane do obrotu. 3. Do dnia 16 stycznia 2010 r. Komisja przeprowadza ponowną ocenę środków przewidzianych w odniesieniu do tego punktu, w świetle najnowszych danych naukowych na temat tych substancji i ich substytutów, w razie potrzeby zmieniając odpowiednio te środki. 4. Do celów niniejszego punktu »artykuły pielęgnacyjne dla dzieci« oznaczają wszelkie produkty przeznaczone do ułatwienia snu, odpoczynku, higieny, karmienia dzieci lub ssania przez nie.
52. Następujące ftalany (lub określone innymi numerami CAS i WE odnoszącymi się do tych substancji): a) ftalan diizononylu (DINP) Nr CAS 28553-12-0 oraz 68515-48-0 Nr WE 249-079-5 oraz 271-090-9 b) ftalan di-izodecylu (DIDP) Nr CAS 26761-40-0 oraz 68515-49-1 Nr WE 247 -977-1 oraz 271-091-4 c) ftalan di-n-oktylu (DNOP) Nr CAS 117-84-0 Nr WE 204-214-7	1. Nie są stosowane jako substancje lub w mieszaninach, w stężeniach większych niż 0,1 % w stosunku do masy materiału z dodatkiem plastyfikatorów, w zabawkach i artykułach pielęgnacyjnych dla dzieci, które mogą być przez nie brane do ust. 2. Zabawki i artykuły pielęgnacyjne dla dzieci zawierające te ftalany w stężeniu większym niż 0,1 % w stosunku do masy materiału z dodatkiem plastyfikatorów nie są wprowadzane do obrotu. 3. Do dnia 16 stycznia 2010 r. Komisja przeprowadza ponowną ocenę środków przewidzianych w odniesieniu do tego punktu, w świetle najnowszych danych naukowych na temat tych substancji i ich substytutów, w razie potrzeby zmieniając odpowiednio te środki. 4. Do celów niniejszego punktu »artykuły pielęgnacyjne dla dzieci« oznaczają wszelkie produkty przeznaczone do ułatwienia snu, odpoczynku, higieny, karmienia dzieci lub ssania przez nie.
53. Sulfoniany perfluorooktanu (PFOS) C₈F₁₇SO₂X (X = OH, sole metali (O-M⁺), halogenek, amid i inne pochodne, w tym polimery)	1. Nie są wprowadzane do obrotu ani stosowane jako substancje lub w mieszaninach w stężeniach równych lub większych niż 50 mg/kg (0,005 % masy). 2. Nie są wprowadzane do obrotu w półproduktach lub wyrobach i ich częściach, jeżeli stężenie PFOS jest równe lub większe niż 0,1 % masowo, obliczanym w stosunku do masy strukturalnie lub mikrostrukturalnie odrębnych części zawierających PFOS, lub w wyrobach włókienniczych bądź innych materiałach powlekanych, jeżeli zawartość PFOS jest równa lub większa niż 1 µg/m² powlekanego materiału. 3. W drodze odstępstwa pkt 1 i 2 nie stosuje się do następujących wyrobów ani do substancji i mieszanin potrzebnych do ich wyprodukowania: a) powłok fotolitograficznych lub antyrefleksyjnych stosowanych w procesach fotolitograficznych; b) powłok fotograficznych stosowanych do filmów, papieru lub płyt drukowych; c) filtrów mgły olejowej stosowanych w niedekoracyjnym twardym chromowaniu (VI) galwanicznym oraz środków zwilżających wykorzystywanych w kontrolowanych systemach galwanizacji, gdzie ilość PFOS uwalnianych do środowiska jest ograniczona do minimum dzięki pełnemu stosowaniu odpowiednich najlepszych dostępnych technik, opracowanych zgodnie z dyrektywą 2008/1/WE (*****); d) cieczy hydraulicznych na potrzeby lotnictwa.

Kolumna 1 Oznaczenie substancji, grupy substancji lub mieszaniny	Kolumna 2 Warunki ograniczenia
	4. W drodze odstępstwa od pkt 1 środki gaśnicze pianotwórcze wprowadzone do obrotu przed dniem 27 grudnia 2006 r. mogą być wykorzystywane do dnia 27 czerwca 2011 r. 5. W drodze odstępstwa pkt 2 nie stosuje się do wyrobów, które były używane we Wspólnocie przed dniem 27 czerwca 2008 r. 6. Punkty 1 i 2 stosuje się, nie naruszając przepisów rozporządzenia (WE) nr 648/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (*****). 7. Gdy tylko dostępne staną się nowe szczegółowe informacje na temat zastosowań oraz bezpieczniejszych substancji lub technologii alternatywnych w przypadku tych zastosowań stają się dostępne, Komisja dokonuje przeglądu każdego z odstępstw, o których mowa w pkt 3 lit. a)–d), tak aby: a) PFOS zostały stopniowo wycofane z użycia, gdy tylko stosowanie bezpieczniejszych rozwiązań alternatywnych stanie się możliwe do wykonania z technicznego i ekonomicznego punktu widzenia; b) odstępstwa mogły być nadal dopuszczane z istotnych względów, dla których bezpieczniejsze rozwiązania alternatywne nie istnieją, pod warunkiem że przekazane zostaną informacje o tym, jakie działania podjęto w celu znalezienia bezpieczniejszych rozwiązań alternatywnych; c) emisja PFOS do środowiska została zminimalizowana poprzez zastosowanie najlepszych dostępnych technik. 8. Komisja monitoruje działania podejmowane w zakresie oceny ryzyka oraz dostępność bezpieczniejszych substancji lub technologii alternatywnych dotyczących stosowania kwasu perfluorooktanowego (PFOA) i substancji pochodnych oraz proponuje wszelkie niezbędne środki mające na celu zmniejszenie zidentyfikowanego ryzyka – w tym ograniczenia we wprowadzaniu do obrotu i stosowaniu – w szczególności w przypadkach, gdy dostępne są bezpieczniejsze substancje lub technologie alternatywne, technicznie i ekonomicznie możliwe do wykorzystania. (*****) Dz.U. L 24 z 29.1.2008, s. 8. (*****) Dz.U. L 104 z 8.4.2004, s. 1.
54. 2-(2-metoksyetoksy)etanol (MEE) Nr CAS 111-77-3 Nr WE 203-906-6	Nie jest wprowadzany do obrotu po dniu 27 czerwca 2010 r. w celu powszechnej sprzedaży, jako składnik farb, produktów do usuwania farby, środków czyszczących, emulsji samonabłyszczących i szczeliw podłogowych w stężeniach równych lub większych niż 0,1 % masowo.
55. 2-(2-butoksyetoksy)etanol (BEE) Nr CAS 112-34-5 Nr WE 203-961-6	1. Nie jest wprowadzany do obrotu po dniu 27 czerwca 2010 r. w celu powszechnej sprzedaży, jako składnik farb, środków czyszczących w dozownikach aerozolowych, w stężeniu równym lub większym niż 3 % masowo. 2. Farby i środki czyszczące w dozownikach aerozolowych zawierające BEE, niespełniające wymogów pkt 1), nie są wprowadzane do obrotu w celu powszechnej sprzedaży po dniu 27 grudnia 2010 r. 3. Bez uszczerbku dla innych przepisów prawodawstwa wspólnotowego dotyczących klasyfikacji, pakowania i oznakowania substancji i mieszanin, przed wprowadzeniem do obrotu dostawcy dopilnowują, aby farby inne niż farby w dozownikach aerozolowych zawierające BEE, w stężeniach równych lub większych niż 3 % masowo, wprowadzane do obrotu w celu powszechnej sprzedaży były w terminie do dnia 27 grudnia 2010 r. opatrzone widocznym, czytelnym i trwałym napisem o treści: »Nie używać w urządzeniach do rozpylania farb«.
56. Metylenodifenylo diizocyjanian (MDI) Nr CAS 26447-40-5 Nr WE 247-714-0	1. Nie jest wprowadzany do obrotu po dniu 27 grudnia 2010 r. jako składnik mieszanin w stężeniach równych lub większych niż 0,1 % masowo MDI, w celu powszechnej sprzedaży, chyba że przed wprowadzeniem do obrotu dostawcy dopilnują, aby opakowanie:

Kolumna 1 Oznaczenie substancji, grupy substancji lub mieszaniny	Kolumna 2 Warunki ograniczenia
	a) zawierało rękawice ochronne zgodne z wymogami dyrektywy Rady 89/686/EWG (*****); b) bez uszczerbku dla innych przepisów prawodawstwa wspólnotowego dotyczącego klasyfikacji, opakowania i oznakowania substancji i mieszanin, było opatrzone widocznym, czytelnym i nieusuwalnym napisem o treści: — Stosowanie tego produktu może wywoływać reakcje alergiczne u osób uczulonych na diizocyjany. — Osoby cierpiące na astmę, egzemę lub dolegliwości skórne powinny unikać kontaktu, w tym kontaktu skórno, z tym produktem. — Ten produkt nie powinien być stosowany przy słabej wentylacji, chyba że stosowana jest maska ochronna z odpowiednim filtrem przeciwgazowym (np. typu A1 zgodnie z normą EN 14387). 2. W drodze odstępstwa pkt 1 lit. a) nie ma zastosowania do klejów termotopliwych. (*****) Dz.U. L 399 z 30.12.1989, s. 18.
57. Cykloheksan Nr CAS 110-82-7 Nr WE 203-806-2	1. Nie jest wprowadzany do obrotu po raz pierwszy po dniu 27 czerwca 2010 r., w celu powszechnej sprzedaży jako składnik klejów kontaktowych na bazie neoprenu w stężeniach równych lub większych niż 0,1 % masowo w opakowaniach większych niż 350 g. 2. Kleje kontaktowe na bazie neoprenu, zawierające cykloheksan i niespełniające wymogów pkt 1, nie są wprowadzane do obrotu w celu powszechnej sprzedaży po dniu 27 grudnia 2010 r. 3. Bez uszczerbku dla innych przepisów prawodawstwa wspólnotowego dotyczących klasyfikacji, pakowania i oznakowania substancji i mieszanin, przed wprowadzeniem do obrotu dostawcy dopilnowują, aby kleje kontaktowe na bazie neoprenu zawierające cykloheksan w stężeniach równych lub większych niż 0,1 % masowo, wprowadzane do obrotu w celu powszechnej sprzedaży po dniu 27 grudnia 2010 r., były opatrzone widocznym, czytelnym i nieusuwalnym napisem o treści: — Nie używać tego produktu w przypadku słabej wentylacji. — Nie używać tego produktu do kładzenia wykładzin.
58. Azotan amonu (AA) Nr CAS 6484-52-2 Nr WE 229-347-8	1. Nie jest wprowadzany do obrotu po raz pierwszy po dniu 27 czerwca 2010 r. jako substancja lub w mieszaninach zawierających ponad 28 % masowo azotu w stosunku do azotanu amonu, do użycia jako nawóz stały, jedno- lub wieloskładnikowy, chyba że nawóz jest zgodny z przepisami technicznymi dotyczącymi nawozów na bazie azotanu amonu z wysoką zawartością azotu określonych w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 2003/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady. (*****). 2. Nie jest wprowadzany do obrotu po dniu 27 czerwca 2010 r. jako substancja lub w mieszaninach zawierających co najmniej 16 % masowo azotu w stosunku do azotanu amonu, z wyjątkiem sprzedaży dla: a) dalszych użytkowników i dystrybutorów, w tym osób fizycznych i prawnych posiadających licencję lub zezwolenie zgodnie z dyrektywą Rady 93/15/EWG (*****); b) rolników w celu wykorzystania w działalności rolniczej prowadzonej w pełnym lub niepełnym wymiarze czasu pracy i niekoniecznie w zależności od powierzchni gruntów.

Kolumna 1 Oznaczenie substancji, grupy substancji lub mieszaniny	Kolumna 2 Warunki ograniczenia
	Do celów niniejszej litery: (i) »rolnik« oznacza osobę fizyczną lub prawną, bądź grupę osób fizycznych lub prawnych, bez względu na status prawny takiej grupy i jej członków w świetle prawa krajowego, których gospodarstwo znajduje się na terytorium Wspólnoty, o którym mowa w art. 299 Traktatu, oraz które prowadzą działalność rolniczą; (ii) »działalność rolnicza« oznacza produkcję, hodowlę lub uprawę produktów rolnych, w tym zbiory plonów, dojenie zwierząt, chów zwierząt oraz utrzymywanie zwierząt dla celów gospodarczych, lub utrzymywanie gruntów w dobrej kulturze rolnej zgodnej z ochroną środowiska zgodnie z art. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 (*****); c) osób fizycznych lub prawnych prowadzących działalność zawodową np. w zakresie ogrodnictwa, szklarniowej uprawy roślin, utrzymania parków, ogrodów lub boisk sportowych, leśnictwa lub inną podobną działalność. 3. Jednakże w odniesieniu do ograniczeń zawartych w pkt 2 państwa członkowskie mogą ze względów społeczno-gospodarczych zastosować do dnia 1 lipca 2014 r. limit wynoszący do 20 % masowo azotu w stosunku do masy azotanu amonu w substancjach i mieszaninach wprowadzanych do obrotu na ich terytoriach. Powiadamiają o tym Komisję i pozostałe państwa członkowskie. (*****) Dz.U. L 304 z 21.11.2003, s. 1. (*****) Dz.U. L 121 z 15.5.1993, s. 20. (*****) Dz.U. L 270 z 21.10.2003, s. 1.”

3) w dodatkach 1–6 wprowadzenie otrzymuje następujące brzmienie:

„WPROWADZENIE

Objaśnienia nagłówków kolumn

Substancje:

Nazwa odpowiada Międzynarodowej terminologii chemicznej zastosowanej dla substancji w części 3 załącznika VI do rozporządzenia (WE) nr 1272/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniającego i uchylającego dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1907/2006.

Zawsze gdy jest to możliwe, substancje powinny być nazywane zgodnie z nomenklaturą IUPAC. Substancje wymienione w EINECS (Europejskim Wykazie Istniejących Substancji o Znaczeniu Komercyjnym), ELINCS (Europejskim Wykazie Notyfikowanych Substancji Chemicznych) lub w wykazie substancji typu NLP (»No-longer polymers«) są określane przy użyciu nazw użytych w tych wykazach. W niektórych przypadkach włączono nazwy zwyczajowe lub powszechne. Zawsze gdy jest to możliwe, środki ochrony roślin i produkty biobójcze są określane za pomocą nazw ISO.

Pozycje dotyczące grup substancji:

Do części 3 załącznika VI do rozporządzenia (WE) nr 1272/2008 włączono szereg pozycji dotyczących grup substancji. W takich przypadkach wymagania dotyczące klasyfikacji będą miały zastosowanie do wszystkich substancji objętych opisem.

W niektórych przypadkach istnieją wymagania klasyfikacji dotyczące szczególnych substancji, które byłyby objęte pozycją grupy. W takich przypadkach dla danej substancji wprowadzana jest szczególna pozycja w części 3 załącznika VI do rozporządzenia (WE) nr 1272/2008, a zapis grupowy zostaje opatrzony wyrażeniem »z wyjątkiem tych wymienionych gdzie indziej w niniejszym załączniku VI do rozporządzenia (WE) nr 1272/2008«.

W niektórych przypadkach poszczególne substancje mogą być objęte więcej niż jedną pozycją grupy. W tych przypadkach klasyfikacja substancji odzwierciedla klasyfikację w odniesieniu do każdej z dwóch pozycji grupy. W przypadku gdy różne klasyfikacje są podane w odniesieniu do tej samej klasy zagrożenia, wykorzystuje się klasyfikację odzwierciedlającą niebezpieczeństwo wyższego stopnia.

Numer indeksowy:

Numer indeksowy jest kodem identyfikacyjnym przydzielonym substancji w części 3 załącznika VI do rozporządzenia (WE) nr 1272/2008. Substancje są wymienione w dodatku zgodnie z tym numerem indeksowym.

Numer WE:

Numer WE, tzn. EINECS, ELINCS lub NLP, jest oficjalnym numerem danej substancji w Unii Europejskiej. Numer EINECS można znaleźć w Europejskim Wykazie Spisu Substancji Istniejących o Znaczeniu Komercyjnym (EINECS). Numer ELINCS można uzyskać z Europejskiego Wykazu Notyfikowanych Substancji Chemicznych. Numer NLP można uzyskać z wykazu substancji typu »No-longer-polymers«. Wykazy te publikuje Urząd Oficjalnych Publikacji Wspólnot Europejskich.

Numer WE jest to siedmiocyfrowy numer o strukturze typu XXX-XXX-X, rozpoczynający się od 200-001-8 (EINECS), od 400-010-9 (ELINCS) i od 500-001-0 (NLP). Numer ten znajduje się w kolumnie nazwanej »Numer WE«.

Numer CAS:

Dla substancji określono numery CAS (Chemical Abstracts Service), aby pomóc w ich identyfikacji.

U w a g i:

Pełny tekst uwag można znaleźć w części 1 załącznika VI do rozporządzenia (WE) nr 1272/2008.

Uwagi, które mają zostać uwzględnione do celów niniejszego rozporządzenia, są następujące:

Uwaga A:

Nie naruszając przepisów art. 17 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1272/2008, nazwa substancji musi występować na etykiecie w postaci jednego z oznaczeń podanych w części 3 załącznika VI do tego rozporządzenia.

W części tej wykorzystuje się czasem ogólne opisy, takie jak »związki ... « lub »sole ...«. W tym przypadku dostawca lub jakakolwiek inna osoba wprowadzająca taką substancję do obrotu jest zobowiązana do podania na etykiecie właściwej nazwy, uwzględniając sekcję 1.1.1.4 załącznika VI do rozporządzenia (WE) nr 1272/2008.

Uwaga C:

Niektóre substancje organiczne mogą być wprowadzane do obrotu albo w postaci określonej formy izomerycznej, albo jako mieszanina kilku izomerów.

Uwaga D:

Niektóre substancje, które są podatne na samoistną polimeryzację lub rozkład, są na ogół wprowadzane do obrotu w formie stabilizowanej. W tej właśnie formie są one wymienione w części 3 załącznika VI do rozporządzenia (WE) nr 1272/2008.

Jednakże substancje takie są czasem wprowadzane do obrotu w formie niestabilizowanej. W takim przypadku dostawca lub dowolny podmiot wprowadzający taką substancję do obrotu musi podać na oznakowaniu nazwę substancji z następującym po niej słowem »niestabilizowany« (lub »niestabilizowana«).

Uwaga J:

Klasyfikacja substancji jako rakotwórczej lub mutagennej nie musi być stosowana, jeżeli można wykazać, że substancja zawiera mniej niż 0,1 % masowo benzenu (nr WE 200-753-7).

Uwaga K:

Klasyfikacja substancji jako rakotwórczej lub mutagennej nie musi mieć zastosowania, jeżeli można wykazać, że substancja zawiera mniej niż 0,1 % masowo 1,3-butadienu (nr WE 203-450-8).

Uwaga L:

Klasyfikacja substancji jako rakotwórczej nie musi być stosowana, jeżeli można wykazać, że substancja zawiera mniej niż 3 % ekstraktu DMSO (dimetylosulfotlenku) zgodnie z pomiarem IP-346.

Uwaga M:

Klasyfikacja substancji jako rakotwórczej nie musi być stosowana, jeżeli można wykazać, że substancja ta zawiera mniej niż 0,005 % masowo benzo[a]pirenu (nr WE 200-028-5).

Uwaga N:

Klasyfikacja substancji jako rakotwórczej nie musi być stosowana, jeżeli znana jest pełna historia rafinacji substancji i jeżeli można wykazać, że substancja, z której jest ona produkowana, nie jest rakotwórcza.

Uwaga P:

Klasyfikacja substancji jako rakotwórczej lub mutagennej nie musi być stosowana, jeżeli można wykazać, że substancja zawiera mniej niż 0,1 % masowo benzeny (nr WE 200-753-7).

Uwaga R:

Klasyfikacja substancji jako rakotwórczej nie musi być stosowana do włókien o geometrycznej średniej ważonej średnicy, minus dwa błędy standardowe, większej niż 6 µm."

- 4) w dodatkach 1, 2, 3, 5 i 6, w pozycjach w kolumnie zatytułowanej „uwagi” skreśla się odesłania do uwag E, H i S;
- 5) w dodatku 1 nagłówek otrzymuje brzmienie „Pozycja 28 – Substancje rakotwórcze: kategoria 1A (tabela 3.1)/kategoria 1 (tabela 3.2)”;;
- 6) w dodatku 2 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) nagłówek otrzymuje brzmienie „Pozycja 28 – Substancje rakotwórcze: kategoria 1B (tabela 3.1)/kategoria 2 (tabela 3.2)”;;
 - b) w pozycjach o numerach indeksowych 024-017-00-8, 611-024-00-1, 611-029-00-9, 611030-00-4 i 650-017-00-8 słowa „w załączniku I do dyrektywy 67/548/EWG” zastępuje się słowami „w załączniku VI do rozporządzenia (WE) nr 1272/2008”;
 - c) skreśla się pozycje o numerach indeksowych 649-062-00-6, 649-063-00-1, 649-064-00-7, 649-065-00-2, 649-066-00-8, 649-067-00-3, 649-068-00-9, 649-069-00-4, 649-070-00-X, 649-071-00-5, 649-072-00-0, 649-073-00-6, 649-074-00-1, 649-075-00-7, 649-076-00-2, 649-077-00-8, 649-078-00-3, 649-079-00-9, 649-080-00-4, 649-081-00-X, 649-082-00-5, 649-083-00-0, 649-084-00-6, 649-085-00-1, 649-086-00-7, 649-087-00-2, 649-089-00-3, 649-090-00-9, 649-091-00-4, 649-092-00-X, 649-093-00-5, 649-094-00-0, 649-095-00-6, 649-096-00-1, 649-097-00-7, 649-098-00-2, 649-099-00-8, 649-100-00-1, 649-101-00-7, 649-102-00-2, 649-103-00-8, 649-104-00-3, 649-105-00-9, 649-106-00-4, 649-107-00-X, 649-108-00-5, 649-109-00-0, 649-110-00-6, 649-111-00-1, 649-112-00-7, 649-113-00-2, 649-114-00-8, 649-115-00-3, 649-116-00-9, 649-117-00-4, 649-119-00-5, 649-120-00-0, 649-121-00-6, 649-122-00-1, 649-123-00-7, 649-124-00-2, 649-125-00-8, 649-126-00-3, 649-127-00-9, 649-128-00-4, 649-129-00-X, 649-130-00-5, 649-131-00-0, 649-132-00-6, 649-133-00-1, 649-134-00-7, 649-135-00-2, 649-136-00-8, 649-137-00-3, 649-138-00-9, 649-139-00-4, 649-140-00-X, 649-141-00-5, 649-142-00-0, 649-143-00-6, 649-144-00-1, 649-145-00-7, 649-146-00-2, 649-147-00-8, 649-148-00-3, 649-149-00-9, 649-150-00-4, 649-151-0-X, 649-152-00-5, 649-153-00-0, 649-154-00-6, 649-155-00-1, 649-156-00-7, 649-157-00-2, 649-158-00-8, 649-159-00-3, 649-160-00-9, 649-161-00-4, 649-162-00-X, 649-163-00-5, 649-164-00-0, 649-165-00-6, 649-166-00-1, 649-167-00-7, 649-168-00-2, 649-169-00-8, 649-170-00-3, 649-171-00-9, 649-172-00-4, 649-173-00-X, 649-174-00-5, 649-177-00-1, 649-178-00-7, 649-179-00-2, 649-180-00-8, 649-181-00-3, 649-182-00-9, 649-183-00-4, 649-184-00-X, 649-185-00-5, 649-186-00-0, 649-187-00-6, 649-188-00-1, 649-189-00-7, 649-190-00-2, 649-191-00-8, 649-193-00-9, 649-194-00-4, 649-195-00-X, 649-196-00-5, 649-197-00-0, 649-198-00-6, 649-199-00-1, 649-200-00-5, 649-201-00-0, 649-202-00-6, 649-203-00-1, 649-204-00-7, 649-205-00-2, 649-206-00-8, 649-207-00-3, 649-208-00-9, 649-209-00-4 i 649-210-00-X;
- 7) w dodatku 3 nagłówek otrzymuje brzmienie „Pozycja 29 – Substancje mutagenne: kategoria 1A (tabela 3.1)/kategoria 1 (tabela 3.2)”;;
- 8) w dodatku 4 nagłówek otrzymuje brzmienie „Pozycja 29 – Substancje mutagenne: kategoria 1B (tabela 3.1)/kategoria 2 (tabela 3.2)”;;
- 9) w dodatku 5 nagłówek otrzymuje brzmienie „Pozycja 30 – Substancje działające szkodliwie na rozrodczość: kategoria 1A (tabela 3.1)/kategoria 1 (tabela 3.2)”;;
- 10) w dodatku 6 nagłówek otrzymuje brzmienie „Pozycja 30 – Substancje działające szkodliwie na rozrodczość: kategoria 1B (tabela 3.1)/kategoria 2 (tabela 3.2)”;;
- 11) w dodatku 8 nagłówek otrzymuje brzmienie „Pozycja 43 – Barwniki azowe – Wykaz amin aromatycznych”;
- 12) w dodatku 9 nagłówek otrzymuje brzmienie „Pozycja 43 – Barwniki azowe – Wykaz barwników azowych”;
- 13) w dodatku 10 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) nagłówek otrzymuje brzmienie „Pozycja 43 – Barwniki azowe – Wykaz metod badania”;
 - b) w przypisie dane adresowe CEN i CENELEC otrzymują brzmienie:

„CEN: Avenue Marnix 17, B-1000 Brussels; tel. +32 25500811, faks +32 25500819
<http://www.cen.eu/cenorm/homepage.htm>

CENELEC: Avenue Marnix 17, B-1000 Brussels; tel. +32 25196871, faks +32 25196919
<http://www.cenelec.eu/Cenelec/Homepage.htm>

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 553/2009**z dnia 25 czerwca 2009 r.****w sprawie otwarcia przetargu na odsprzedaż na rynku wspólnotowym kukurydzy ze zbiorów poprzedzających zbiory w roku gospodarczym 2007/2008, znajdującej się w posiadaniu węgierskiej agencji interwencyjnej**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 43 lit. f) w związku z jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 127/2009 z dnia 12 lutego 2009 r. ustanawiające procedury i warunki sprzedaży zbóż znajdujących się w posiadaniu agencji płatniczych lub agencji interwencyjnych ⁽²⁾ przewiduje, że sprzedaż zbóż znajdujących się w posiadaniu agencji interwencyjnej dokonuje się w drodze przetargu i na podstawie cen pozwalających na uniknięcie zakłóceń na rynku.
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 712/2007 ⁽³⁾ otworzyło na rok gospodarczy 2007/2008 stałe przetargi na odsprzedaż na rynku Wspólnoty zbóż znajdujących się w posiadaniu agencji interwencyjnych państw członkowskich. W celu zapewnienia hodowcom, jak również przemysłowi produkującemu paszę dla bydła zaopatrzenia po konkurencyjnych cenach już w pierwszych miesiącach roku gospodarczego 2008/2009, wspomniane rozporządzenie zostało zmienione tak, aby oferty składane w ramach przetargów częściowych mogły zostać przedstawione do dnia 17 grudnia 2008 r.
- (3) Na początku roku gospodarczego 2007/2008 wspólnotowe zapasy interwencyjne osiągnęły poziom 2,46 milionów ton, w tym 2,23 milionów ton kukurydzy. W trakcie wspomnianego roku gospodarczego odnotowano stosunkowo wysoką sprzedaż zapasów interwencyjnych, w szczególności kukurydzy, w ramach przetargu objętego rozporządzeniem (WE) nr 712/2007.
- (4) Jednakże z powodu warunków panujących na rynku od połowy miesiąca września 2008 r., szczególnie warunków cenowych, podmioty przestały składać oferty, w związku z czym na dzień 31 października 2008 r. ilość zapasów interwencyjnych kukurydzy wynosiła ok. 16 000 ton. Te stare zapasy (głównie ze zbiorów z lat

2004 i 2005) będą konkurować z kukurydzą wspólnotową pochodzącą z obfitych zbiorów z roku 2008, których cena sprzedaży już na dzień 31 października 2008 r. spadła poniżej ceny interwencyjnej. W obliczu tej sytuacji należy udostępnić na rynku wewnętrznym wyżej wspomniane zapasy.

- (5) Artykuł 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 127/2009 przewiduje, że w przypadku wystąpienia zakłóceń w funkcjonowaniu wspólnej organizacji rynków, szczególnie z powodu trudności ze sprzedażą zbóż w trakcie roku gospodarczego po cenach zgodnych z przewidzianymi w ust. 1 wyżej wymienionego artykułu, w szczególnych okolicznościach sprzedaż na rynku wspólnotowym może być zorganizowana na drodze specjalnego przetargu. Jednakże długi okres składowania kukurydzy pochodzącej ze zbiorów poprzedzających zbiory z roku gospodarczego 2007/2008, znajdującej się w posiadaniu węgierskiej agencji interwencyjnej oraz aktualnie odnotowane ceny rynkowe kukurydzy na Węgrzech stanowią szczególne okoliczności uzasadniające otwarcie specjalnego przetargu na sprzedaż kukurydzy ze zbiorów poprzedzających zbiory z roku gospodarczego 2007/2008 po cenach, które mogą być niższe niż ceny interwencyjne.
- (6) Ponadto na rynku wspólnotowym odnotowano znaczne wahania cen. Z uwagi na powyższe różnice, istnieje prawdopodobieństwo, że przydzielone partie nie zostaną odebrane przez podmioty, które wygrały przetargi. Przewidziane w art. 5 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 127/2009 zabezpieczenie w wysokości 5 EUR za tonę jest niewystarczające, aby ten odbiór zagwarantować. W celu zapobieżenia tej sytuacji oraz w celu zapewnienia prawidłowego funkcjonowania procedur przetargowych objętych niniejszym rozporządzeniem a także ograniczenia ryzyka, należy podnieść wysokość wyżej wspomnianego zabezpieczenia.
- (7) Aby uwzględnić sytuację na rynku wspólnotowym należy przewidzieć, że zarządzaniem przetargiem zajmie się Komisja. Należy ponadto przewidzieć współczynnik przydziału w odniesieniu do ofert proponujących minimalną cenę sprzedaży.
- (8) W celu zapewnienia skutecznego zarządzania systemem należy przewidzieć przekazywanie wymaganych przez Komisję informacji drogą elektroniczną. Należy również zapewnić zachowanie anonimowości oferentów przy przekazywaniu informacji Komisji przez agencję interwencyjną
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 42 z 13.2.2009, s. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 163 z 23.6.2007, s. 7.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W drodze przetargu na rynku wewnętrznym Wspólnoty węgierska agencja interwencyjna przystępuje do sprzedaży kukurydzy ze zbiorów poprzedzających zbiory z roku gospodarczego 2007/2008 znajdujące się w jej posiadaniu.

Artykuł 2

1. Sprzedaż, o której mowa w art. 1, odbywa się na warunkach ustalonych rozporządzeniem (WE) nr 127/2009.

2. W drodze odstępstwa od przepisów art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 127/2009, minimalna cena sprzedaży może być niższa niż cena interwencyjna podwyższona o przyrost miesięczny.

3. W drodze odstępstwa od art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 127/2009 zabezpieczenie oferty ustala się na kwotę 10 EUR za tonę.

Artykuł 3

1. Termin składania ofert w pierwszym przetargu częściowym upływa dnia 30 czerwca 2009 r. o godzinie 13.00 czasu obowiązującego w Brukseli.

Termin zgłaszania ofert w następnych przetargach częściowych wygasa w każdą środę o godz. 13.00 czasu obowiązującego w Brukseli:

- 15 lipca 2009 r.
- 5 i 26 sierpnia 2009 r.
- 9 i 23 września 2009 r.
- 14 i 28 października 2009 r.
- 11 i 25 listopada 2009 r.
- 2 i 16 grudnia 2009 r..

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 czerwca 2009 r.

2. Oferty należy składać w wymienionej poniżej węgierskiej agencji interwencyjnej:

Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal
Soroksári út. 22–24
H-1095 Budapest
Tel.: (36) 1 219 62 60
Faks: (36) 1 219 89 05
E-mail: ertesites@mvh.gov.hu
Strona internetowa: www.mvh.gov.hu

Artykuł 4

Zainteresowana agencja interwencyjna informuje Komisję o złożonych ofertach w ciągu czterech godzin po upływie terminu składania ofert określonego w art. 3 ust. 1. Jeśli nie złożono żadnych ofert, dane państwo członkowskie informuje o tym Komisję w takim samym terminie. Jeżeli państwo członkowskie nie prześle Komisji żadnego powiadomienia w wyznaczonym terminie, Komisja uznaje, że w danym państwie członkowskim nie złożono żadnych ofert.

Przekazywanie informacji, o których mowa w pierwszym akapicie, odbywa się drogą elektroniczną zgodnie ze wzorem podanym w załączniku. Oferenci pozostają anonimowi.

Artykuł 5

1. Zgodnie z procedurą określoną w art. 195 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1234/2007 Komisja ustala minimalną cenę sprzedaży kukurydzy lub podejmuje decyzję o nieprzyznaniu zamówienia w odniesieniu do otrzymanych ofert.

2. W przypadku, gdyby zaistniało prawdopodobieństwo, że ustalenie ceny minimalnej zgodnie z ust. 1 doprowadzi do przekroczenia maksymalnej ilości dostępnej, oprócz ustalenia tej ceny można zastosować współczynnik przydziału ilości oferowanych na poziomie ceny minimalnej, tak aby nie przekroczyć maksymalnej ilości dostępnej.

Artykuł 6

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Powiadomienie Komisji o ofertach otrzymanych w ramach specjalnego przetargu dotyczącego odsprzedaży na rynku wewnętrznym kukurydzy pochodzącej ze zbiorów poprzedzających zbiory w roku gospodarczym 2007/2008 znajdującej się w posiadaniu węgierskiej agencji interwencyjnej

Wzór (*)

(Artykuł 4 rozporządzenia (WE) nr 553/2009)

1	2	3	4
Numerы oferentów	Numer partii	Ilość (t)	Cena w ofercie EUR/t
1			
2			
3			
itd.			

Wyszczególnić całkowite oferowane ilości (włączając oferty odrzucone dotyczące tej samej partii): ... tony.

(*) Do przesłania DG AGRI (D2)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 554/2009**z dnia 25 czerwca 2009 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2597/2001 w odniesieniu do kontyngentów taryfowych na niektóre wina pochodzące z Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 153/2002 z dnia 21 stycznia 2002 r. w sprawie niektórych procedur stosowania Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii, z drugiej strony, oraz stosowania Umowy przejściowej między Wspólnotą Europejską a Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Protokół do Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej ⁽²⁾, dalej zwany „Protokołem”, został podpisany w dniu 18 lutego 2008 r. Został on zatwierdzony w imieniu Wspólnoty Europejskiej, Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej oraz państw członkowskich przez Radę i Komisję decyzją 2008/438/WE, Euratom ⁽³⁾ i był tymczasowo stosowany od dnia 1 stycznia 2007 r.
- (2) W art. 5 Protokołu i w załączniku VIII do niego przewiduje się zmiany do obowiązujących kontyngentów taryfowych na niektóre wina w pojemnikach o objętości większej niż 2 litry, pochodzące z Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2007 r.

- (3) W celu wdrożenia kontyngentów taryfowych na wino, określonych w Protokole, należy zmienić rozporządzenie Komisji (WE) nr 2597/2001 z dnia 28 grudnia 2001 r. otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentami taryfowymi Wspólnoty na niektóre wina pochodzące z Republiki Chorwacji i Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii ⁽⁴⁾.
- (4) Podpodziały TARIC dla niektórych podpozycji Nomenklatury Scalonej (CN) zostały zmienione od dnia 1 stycznia 2007 r. Należy zatem odpowiednio dostosować podpodziały TARIC dla tych kodów CN w części II załącznika do rozporządzenia (WE) nr 2597/2001.
- (5) Ponieważ Protokół stosuje się od dnia 1 stycznia 2007 r., niniejsze rozporządzenie powinno być stosowane od tego samego dnia i powinno natychmiast wejść w życie.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Część II załącznika do rozporządzenia (WE) nr 2597/2001 zastępuje się tekstem załącznika do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 czerwca 2009 r.

W imieniu Komisji

László KOVÁCS

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 25 z 29.1.2002, s. 16.

⁽²⁾ Dz.U. L 99 z 10.4.2008, s. 2.

⁽³⁾ Dz.U. L 155 z 13.6.2008, s. 15.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 345 z 29.12.2001, s. 35.

ZAŁĄCZNIK

„CZĘŚĆ II: BYŁA JUGOSŁOWIAŃSKA REPUBLIKA MACEDONII

Nr porządkowy	Kod CN	Podpodział TARIC	Wyszczególnienie	Wielkość kontyngentu rocznego (w hl)	Stawka celna dla kontyngentu
09.1558	ex 2204 10 19	98 ⁽¹⁾	Wino musujące, inne niż Szampan lub Asti spumante Inne wina ze świeżych winogron, w pojemnikach o objętości 2 litry lub mniejszej	49 000 ⁽²⁾	Zwolnienie
	ex 2204 10 99	98 ⁽¹⁾			
	2204 21 10				
	ex 2204 21 79	79, 80			
	ex 2204 21 80	79, 80			
	ex 2204 21 84	59, 70			
	ex 2204 21 85	79, 80			
	ex 2204 21 94	20			
	ex 2204 21 98	20			
	ex 2204 21 99	10			
09.1559	2204 29 10		Inne wina ze świeżych winogron, w pojemnikach o objętości powyżej 2 litrów	350 000 ⁽³⁾	Zwolnienie
	2204 29 65				
	ex 2204 29 75	10			
	2204 29 83				
	ex 2204 29 84	20			
	ex 2204 29 94	20			
	ex 2204 29 98	20			
	ex 2204 29 99	10			

⁽¹⁾ Niniejszy podpodział TARIC stosuje się od dnia 1 lipca 2007 r.

⁽²⁾ Od dnia 1 stycznia 2008 r. ta wielkość kontyngentu zwiększana jest o 6 000 hl rocznie.

⁽³⁾ Od dnia 1 stycznia 2008 r. ta wielkość kontyngentu zmniejszana jest o 6 000 hl rocznie.”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 555/2009**z dnia 25 czerwca 2009 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 318/2007 ustanawiające warunki dotyczące zdrowia zwierząt dla przywozu niektórych rodzajów ptaków do Wspólnoty i warunki kwarantanny dotyczące takiego przywozu****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/496/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. ustanawiającą zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnych zwierząt wprowadzanych na rynek Wspólnoty z państw trzecich i zmieniającą dyrektywy 89/662/EWG, 90/425/EWG oraz 90/675/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 10 ust. 3 akapit drugi oraz art. 10 ust. 4 akapit pierwszy,

uwzględniając dyrektywę Rady 92/65/EWG z dnia 13 lipca 1992 r. ustanawiającą wymagania dotyczące zdrowia zwierząt regulujące handel i przywóz do Wspólnoty zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków nieobjętych wymaganiami dotyczącymi zdrowia zwierząt ustanowionymi w szczególnych zasadach Wspólnoty określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 90/425/EWG ⁽²⁾, w szczególności jej art. 18 ust. 1 tiret czwarte,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 318/2007 ⁽³⁾ ustanawia warunki dotyczące zdrowia zwierząt dla przywozu niektórych rodzajów ptaków innych niż drób do Wspólnoty i warunki kwarantanny mające zastosowanie do tych ptaków po przywozie.
- (2) W załączniku V do powyższego rozporządzenia określono wykaz miejsc i stacji kwarantanny zatwierdzonych przez właściwe organy państw członkowskich dla celów przywozu niektórych rodzajów ptaków innych niż drób.
- (3) Niemcy i Słowacja przeprowadziły przegląd swoich zatwierdzonych miejsc i stacji kwarantanny oraz prze-

ślały Komisji ich zaktualizowany wykaz. Wykaz zatwierdzonych miejsc i stacji kwarantanny określony w załączniku V do rozporządzenia (WE) nr 318/2007 powinien zatem zostać odpowiednio zmieniony.

- (4) W związku z powyższym należy odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 318/2007.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku V do rozporządzenia (WE) nr 318/2007 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w części odnoszącej się do Niemiec skreśla się pozycję w brzmieniu:

„DE	NIEMCY	NW-2”;
-----	--------	--------

- 2) po części odnoszącej się do Portugalii dodaje się pozycję odnoszącą się do Słowacji w brzmieniu:

„SK	REPUBLIKA SŁOWACKA	SK-PO-101”.
-----	--------------------	-------------

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 czerwca 2009 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 24.9.1991, s. 56.

⁽²⁾ Dz.U. L 268 z 14.9.1992, s. 54.

⁽³⁾ Dz.U. L 84 z 24.3.2007, s. 7.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 556/2009**z dnia 25 czerwca 2009 r.****w sprawie przyznawania uprawnień do przywozu w odniesieniu do wniosków złożonych na okres od dnia 1 lipca 2009 r. do dnia 30 czerwca 2010 r. w ramach kontyngentu taryfowego na przywóz mięsa wołowego i cielęcego mrożonego, otwartego rozporządzeniem (WE) nr 431/2008**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającymi systemowi pozwoleń na przywóz ⁽²⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 431/2008 z dnia 19 maja 2008 r. otwierającego i ustalającego zarządzanie kontyngentem taryfowym na przywóz mrożonego mięsa wołowego i cielęcego objętego kodem CN 0202 i produktów objętych kodem

CN 0206 29 91 ⁽³⁾ otwarto kontyngent taryfowy na przywóz produktów sektora mięsa wołowego i cielęcego.

- (2) Ilości, w odniesieniu do których złożono wnioski o przyznanie uprawnień do przywozu na okres od dnia 1 lipca 2009 r. do dnia 30 czerwca 2010 r., przewyższają ilości dostępne. Należy zatem określić, na jakie ilości uprawnienia mogą być przyznane, poprzez ustalenie współczynnika przydziału, jaki należy zastosować do ilości, w odniesieniu do których złożono wnioski,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do wniosków o przyznanie uprawnień do przywozu w ramach kontyngentu o numerze porządkowym 09.4003, złożonych na okres od dnia 1 lipca 2009 r. do dnia 30 czerwca 2010 r. na mocy rozporządzenia (WE) nr 431/2008, ustala się współczynnik przydziału wynoszący 29,943487 %.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 26 czerwca 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 czerwca 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 238 z 1.9.2006, s. 13.

⁽³⁾ Dz.U. L 130 z 20.5.2008, s. 3.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 557/2009**z dnia 25 czerwca 2009 r.****w sprawie przyznawania uprawnień do przywozu w odniesieniu do wniosków złożonych na okres od dnia 1 lipca 2009 r. do dnia 30 czerwca 2010 r. w ramach kontyngentów taryfowych na przywóz mrożonej wołowiny przeznaczonej do przetwarzania, otwartych rozporządzeniem (WE) nr 412/2008**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającymi systemowi pozwoleń na przywóz ⁽²⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 412/2008 z dnia 8 maja 2008 r. otwierającym i ustalającym zarządzanie kontyngentem taryfowym na przywóz mrożonej wołowiny przeznaczonej do przetwarzania ⁽³⁾ otwarto kontyngenty taryfowe na przywóz produktów sektora mięsa wołowego i cielęcego.

- (2) Ilości, w odniesieniu do których złożono wnioski o przyznanie uprawnień do przywozu na okres od dnia 1 lipca 2009 r. do dnia 30 czerwca 2010 r., przewyższają ilości dostępne (dotyczy uprawnień objętych kontyngentem o numerze porządkowym 09.4057). Należy zatem określić, na jakie ilości uprawnienia mogą być przyznane, poprzez ustalenie współczynnika(-ów) przydziału, jaki(e) należy zastosować do ilości, w odniesieniu do których złożono wnioski,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do wniosków o przyznanie uprawnień do przywozu złożonych na okres trwający od dnia 1 lipca 2009 r. do dnia 30 czerwca 2010 r. na mocy rozporządzenia (WE) nr 412/2008 ustala się współczynnik przydziału wynoszący 18,957513 % dla uprawnień w ramach kontyngentu o numerze porządkowym 09.4057.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 26 czerwca 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 czerwca 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 238 z 1.9.2006, str. 13.

⁽³⁾ Dz.U. L 125 z 9.5.2008, s. 7.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 558/2009**z dnia 25 czerwca 2009 r.****zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych należności przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 945/2008 na rok gospodarczy 2008/2009**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2 akapit drugi zdanie drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Kwoty cen reprezentatywnych oraz dodatkowych należności stosowanych przy przywozie cukru białego, cukru

surowego oraz niektórych syropów zostały ustalone na rok gospodarczy 2008/2009 rozporządzeniem Komisji (WE) nr 945/2008 ⁽³⁾. Te ceny i kwoty zostały ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 514/2009 ⁽⁴⁾.

- (2) Zgodnie z zasadami i warunkami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 951/2006 dane, którymi dysponuje obecnie Komisja, stanowią podstawę do korekty wymienionych kwot,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe należności celne mające zastosowanie w ramach przywozu produktów, o których mowa w art. 36 rozporządzenia (WE) nr 951/2006, ustalone na rok gospodarczy 2008/2009 rozporządzeniem (WE) nr 945/2008, zostają zmienione zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 26 czerwca 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 czerwca 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 24.

⁽³⁾ Dz.U. L 258 z 26.9.2008, s. 56.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 155 z 18.6.2009, s. 3.

ZAŁĄCZNIK

Zmienione kwoty cen reprezentatywnych i dodatkowych należności celnych przywozowych dla cukru białego, cukru surowego oraz produktów objętych kodem CN 1702 90 95, obowiązujące od dnia 26 czerwca 2009 r.

(EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto produktu	Kwota dodatkowej należności za 100 kg netto produktu
1701 11 10 ⁽¹⁾	30,00	2,29
1701 11 90 ⁽¹⁾	30,00	6,53
1701 12 10 ⁽¹⁾	30,00	2,15
1701 12 90 ⁽¹⁾	30,00	6,10
1701 91 00 ⁽²⁾	30,72	9,87
1701 99 10 ⁽²⁾	30,72	5,35
1701 99 90 ⁽²⁾	30,72	5,35
1702 90 95 ⁽³⁾	0,31	0,34

⁽¹⁾ Stawka dla jakości standardowej określonej w pkt III załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽²⁾ Stawka dla jakości standardowej określonej w pkt II załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽³⁾ Stawka dla zawartości sacharozy wynoszącej 1 %.

DYREKTYWY

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2009/49/WE

z dnia 18 czerwca 2009 r.

zmieniająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG w odniesieniu do niektórych wymogów ujawniania informacji przez średnie spółki oraz obowiązków sporządzania skonsolidowanych sprawozdań finansowych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 44 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁽¹⁾,stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rada Europejska obradująca w dniach 8 i 9 marca 2007 r. podkreśliła w swoich konkluzjach, że zmniejszenie obciążeń administracyjnych ma istotne znaczenie dla wzmocnienia gospodarki europejskiej, w szczególności z uwagi na potencjalne korzyści, jakie mogłyby z tego wyniknąć dla małych i średnich spółek. Rada podkreśliła, że konieczne jest podjęcie wspólnego wysiłku, zarówno przez Unię Europejską, jak i państwa członkowskie, w celu zmniejszenia obciążeń administracyjnych.
- (2) Rachunkowość i rewizja finansowa zostały uznane za obszary, w których można dokonać zmniejszenia obciążeń administracyjnych dla spółek działających we Wspólnocie.
- (3) W komunikacie Komisji z dnia 10 lipca 2007 r. dotyczącym uproszczonego otoczenia biznesu dla spółek w dziedzinie prawa spółek, rachunkowości i audytu

zidentyfikowano zmiany, jakie należy wprowadzić w czwartej dyrektywie Rady 78/660/EWG z dnia 25 lipca 1978 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek⁽³⁾ oraz w siódmej dyrektywie Rady 83/349/EWG z dnia 13 czerwca 1983 r. w sprawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych⁽⁴⁾. Szczególną uwagę zwrócono na dalsze ograniczenie wymogów w zakresie sprawozdawczości nałożonych na małe i średnie spółki.

- (4) W przeszłości wprowadzono wiele zmian w celu umożliwienia spółkom objętym zakresem dyrektyw 78/660/EWG oraz 83/349/EWG stosowania metod rachunkowości zgodnych z Międzynarodowymi Standardami Sprawozdawczości Finansowej (MSSF). Zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 lipca 2002 r. w sprawie stosowania międzynarodowych standardów rachunkowości⁽⁵⁾ spółki, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynkach regulowanych w którymkolwiek z państw członkowskich, muszą sporządzać skonsolidowane sprawozdania finansowe zgodnie z MSSF i w związku z tym są zwolnione z większości wymogów określonych w dyrektywach 78/660/EWG oraz 83/349/EWG. Dyrektywy te jednak wciąż stanowią podstawę dla rachunkowości małych i średnich spółek we Wspólnocie.
- (5) Małe i średnie spółki podlegają często tym samym przepisom co duże spółki, ale ich szczególne potrzeby w zakresie rachunkowości były rzadko badane. W szczególności zaniepokojenie tych spółek powoduje zwiększająca się liczba wymogów dotyczących ujawniania informacji. Zbyt liczne przepisy w zakresie sprawozdawczości stanowią obciążenie finansowe i mogą ograniczyć skuteczne wykorzystanie kapitału do celów produkcji.
- (6) Stosowanie rozporządzenia (WE) nr 1606/2002 uwiidoczniało także potrzebę wyjaśnienia relacji między standardami rachunkowości zawartymi w dyrektywie 83/349/EWG a MSSF.

⁽¹⁾ Dz.U. C 77 z 31.3.2009, s. 37.⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2008 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 11 maja 2009 r.⁽³⁾ Dz.U. L 222 z 14.8.1978, s. 11.⁽⁴⁾ Dz.U. L 193 z 18.7.1983, s. 1.⁽⁵⁾ Dz.U. L 243 z 11.9.2002, s. 1.

- (7) W przypadku gdy koszty organizacji mogą być ujmowane jako aktywa w bilansie, art. 34 ust. 2 dyrektywy 78/660/EWG wymaga, aby koszty te zostały objaśnione w informacji dodatkowej do sprawozdania finansowego. Małe spółki mogą być zwolnione z tego wymogu ujawniania zgodnie z art. 44 ust. 2 tej dyrektywy. W celu zmniejszenia niepotrzebnego obciążenia administracyjnego należy umożliwić również zwolnienie średnich spółek z tego wymogu ujawniania.
- (8) Dyrektywa 83/349/EWG wymaga od jednostki dominującej sporządzania skonsolidowanego sprawozdania finansowego, nawet jeżeli jedyna jednostka zależna lub wszystkie jednostki zależne jako całość nie są istotne dla celów art. 16 ust. 3 tej dyrektywy. W konsekwencji jednostki te objęte są zakresem stosowania rozporządzenia (WE) nr 1606/2002 i muszą zatem sporządzać skonsolidowane sprawozdania finansowe zgodnie z MSSF. Wymóg ten jest uważany za zbyt uciążliwy w przypadku, gdy jednostka dominująca ma tylko nieistotne jednostki zależne. Dlatego też jednostka dominująca powinna zostać zwolniona z obowiązku sporządzania skonsolidowanych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań z działalności, jeżeli posiada ona tylko jednostki zależne uważane za nieistotne zarówno z osobna, jak i jako całość. Mimo iż ten obowiązek prawny powinien zostać zniesiony, jednostka dominująca powinna nadal móc sporządzać z własnej inicjatywy skonsolidowane sprawozdanie finansowe i skonsolidowane sprawozdanie z działalności.
- (9) Ponieważ cel niniejszej dyrektywy, a mianowicie zmniejszenie obciążeń administracyjnych dotyczących niektórych wymogów ujawniania informacji przez średnie spółki oraz obowiązku sporządzania skonsolidowanych sprawozdań finansowych przez niektóre spółki działające we Wspólnocie, nie może być osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast z uwagi na rozmiary i skutki proponowanych działań możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym samym artykule, niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (10) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywy 78/660/EWG i 83/349/EWG.
- (11) Zgodnie z pkt 34 Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa⁽¹⁾ zachęca się państwa członkowskie do sporządzania – na własne potrzeby i w interesie Wspólnoty – tabel, które jak najdokładniej zilustrują związki między niniejszą dyrektywą a środkami transpozycji, oraz do ich opublikowania,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Zmiana w dyrektywie 78/660/EWG

W art. 45 ust. 2 dyrektywy 78/660/EWG akapit drugi zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Państwa członkowskie mogą zezwolić spółkom, o których mowa w art. 27, na pominięcie ujawnienia informacji określonych w art. 34 ust. 2 i art. 43 ust. 1 pkt 8.”.

Artykuł 2

Zmiana w dyrektywie 83/349/EWG

W art. 13 dyrektywy 83/349/EWG dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Bez uszczerbku dla przepisów art. 4 ust. 2 oraz art. 5 i 6, każda jednostka dominująca podlegająca prawu krajowemu państwa członkowskiego, posiadająca tylko jednostki zależne, które nie są istotne dla celów art. 16 ust. 3, zarówno z osobna, jak i jako całość, jest zwolniona z obowiązku nałożonego w art. 1 ust. 1.”.

Artykuł 3

Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy przed dniem 1 stycznia 2011 r. Niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 4

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

(¹) Dz.U. C 321 z 31.12.2003, s. 1.

*Artykuł 5***Adresaci**

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 czerwca 2009 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

H.-G. PÖTTERING

Przewodniczący

W imieniu Rady

Š. FÜLE

Przewodniczący

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2009/54/WE**z dnia 18 czerwca 2009 r.****w sprawie wydobywania i wprowadzania do obrotu naturalnych wód mineralnych****(Wersja przekształcona)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 95,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dyrektywa Rady 80/777/EWG z dnia 15 lipca 1980 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich w zakresie wydobywania i wprowadzania do obrotu naturalnych wód mineralnych ⁽³⁾ została kilkakrotnie znacząco zmieniona ⁽⁴⁾. Ponieważ mają być do niej wprowadzone kolejne zmiany, należy ją przeredagować w celu zapewnienia jasności.

(2) Ustawodawstwa państw członkowskich definiują naturalne wody mineralne. Te przepisy ustawowe ustalają warunki, według których naturalne wody mineralne uznawane są za takie wody, oraz regulują warunki wydobywania ze źródeł. Ustanawiają również szczególnie zasady obrotu tymi wodami.

(3) Różnice między tymi przepisami utrudniają swobodny obrót naturalnymi wodami mineralnymi, powodując odmienne sytuacje w zakresie konkurencji i w związku z tym bezpośrednio wpływają na funkcjonowanie rynku wewnętrznego.

(4) W tym szczególnym przypadku, zniesienie tych przeszkód może być osiągnięte zarówno przez nałożenie na każde państwo członkowskie obowiązku dopuszczenia do obrotu na swoim terytorium naturalnych wód mineralnych, uznanych za takie wody przez każde z pozostałych państw członkowskich, jak i przez ustanowienie wspólnych zasad dotyczących w szczególności spełnianych wymagań mikrobiologicznych oraz

warunków, w których musi być stosowane szczególne nazewnictwo niektórych wód mineralnych.

(5) Podstawowymi celami wszelkich norm dotyczących wód mineralnych powinny być ochrona zdrowia konsumentów, zapobieganie wprowadzaniu konsumentów w błąd i zapewnienie uczciwego handlu.

(6) Do czasu zawarcia porozumień o wzajemnym uznawaniu naturalnych wód mineralnych między Wspólnotą i krajami trzecimi, należy ustanowić warunki, na jakich, do czasu wejścia w życie tych porozumień, podobne artykuły przywożone z krajów trzecich mogą być przywożone do Wspólnoty jako naturalne wody mineralne.

(7) Należy podjąć starania w celu zapewnienia, aby naturalne wody mineralne utrzymywały w obrocie określone cechy, które były podstawą uznania tych wód za naturalne wody mineralne. Dlatego pojemniki używane do pakowania wód mineralnych powinny mieć odpowiednie zamknięcie.

(8) W zakresie etykietowania naturalne wody mineralne podlegają ogólnym zasadom przewidzianym w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/13/WE z dnia 20 marca 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich w zakresie etykietowania, prezentacji i reklamy środków spożywczych ⁽⁵⁾. Niniejsza dyrektywa może odpowiednio, ograniczyć się do ustanowienia przepisów dodatkowych i odstępstw, które powinny zostać dokonane w stosunku do tych zasad ogólnych.

(9) Włączenie deklaracji o składzie analitycznym naturalnych wód mineralnych powinno być obowiązkowe w celu zagwarantowania, iż konsumenci są o tym poinformowani.

(10) Środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. C 162 z 25.6.2008, s. 87.

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 23 września 2008 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 28 maja 2009 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 229 z 30.8.1980, s. 1.

⁽⁴⁾ zob. załącznik IV, część A.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 109 z 6.5.2000, s. 29.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.

- (11) W szczególności należy przyznać Komisji uprawnienia do określania limitów stężenia składników naturalnych wód mineralnych, przyjmowania niezbędnych przepisów dotyczących wskazywania na etykiecie wysokiego poziomu niektórych składników, określania warunków stosowania wobec naturalnych wód mineralnych powietrza wzbogaconego ozonem, określania wymaganych informacji na temat procesów stosowanych wobec naturalnych wód mineralnych, metod analizy w celu potwierdzenia nieobecności zanieczyszczenia naturalnych wód mineralnych oraz procedur pobierania próbek i metod analizy niezbędnych do kontrolowania charakterystyki mikrobiologicznej naturalnych wód mineralnych. Ponieważ środki te mają zasięg ogólny i mają na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, między innymi poprzez jej uzupełnienie, środki te powinny zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, określoną w art. 5a decyzji 1999/468/WE.
- (12) Jeżeli, w przypadku pilnej konieczności, nie będzie możliwe dotrzymanie normalnych terminów procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą, Komisja powinna mieć możliwość skorzystania z trybu pilnego, określonego w art. 5a ust. 6 decyzji 1999/468/WE, dla przyjęcia zmian do niniejszej dyrektywy, koniecznych dla zapewnienia ochrony zdrowia publicznego.
- (13) Nowe elementy wprowadzone do niniejszej dyrektywy dotyczą wyłącznie procedury komitetu. Nie wymagają one zatem transpozycji przez państwa członkowskie.
- (14) Niniejsza dyrektywa nie powinna naruszać zobowiązań państw członkowskich odnoszących się do terminów przeniesienia do prawa krajowego i stosowania dyrektyw, określonych w załączniku IV część B,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

1. Niniejsza dyrektywa dotyczy wód wydobywanych z ziemi państwa członkowskiego i uznanych przez właściwe organy tego państwa członkowskiego za naturalne wody mineralne, odpowiadające wymogom załącznika I sekcja I.
2. Niniejsza dyrektywa dotyczy również wód wydobywanych z ziemi kraju trzeciego, przywożonych do Wspólnoty i uznanych za naturalne wody mineralne przez właściwe organy państwa członkowskiego.

Wody, o których mowa w akapicie pierwszym mogą być przedmiotem takiego uznania, jedynie, jeśli zostało zaświadczone przez właściwe organy w kraju wydobywania, że wody te są zgodne z przepisami załącznika I sekcja I oraz że dokonuje się regularnych kontroli stosowania wymogów załącznika II pkt 2.

Okres ważności zaświadczenia, o którym mowa w akapicie drugim nie może przekroczyć pięciu lat. Nie zachodzi potrzeba powtarzania procedury uznania, o której mowa w akapicie pierwszym, jeśli zaświadczenie zostało odnowione przed końcem tego okresu.

3. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania:

- a) do wód, które są produktami leczniczymi w rozumieniu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/83/WE z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi ⁽¹⁾;
- b) do naturalnych wód mineralnych wykorzystywanych w celach leczniczych u źródła w zakładach termalnych lub wodolecznicych.

4. Podstawy uznania, o których mowa w ust. 1 i 2 są przedstawiane w odpowiedniej formie przez właściwe organy państwa członkowskiego oraz są urzędowo publikowane.

5. Każde państwo członkowskie powiadamia Komisję o przypadkach, w których dokonano uznania, o którym mowa w ust. 1 i 2 lub cofnięcia takiego uznania. Wykaz wód uznanych za naturalne wody mineralne jest publikowany w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Artykuł 2

Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne w celu zapewnienia, aby tylko wody, o których mowa w art. 1 i które odpowiadają przepisom niniejszej dyrektywy mogły być wprowadzane do obrotu jako naturalne wody mineralne.

Artykuł 3

Naturalne wody mineralne mogą być wydobywane ze źródła i butelkowane jedynie zgodnie z załącznikiem II.

Artykuł 4

1. Naturalna woda mineralna w stanie u źródła nie może być przedmiotem żadnych procesów innych niż:

- a) usuwanie nietrwałych związków, takich jak związki żelaza i siarki, przez filtrację lub dekantację, poprzedzone ewentualnie natlenianiem, w zakresie, w jakim przetwarzanie takie nie zmienia składu wody w odniesieniu do podstawowych składników, które nadają tej wodzie jej charakterystyczne właściwości;

⁽¹⁾ Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 67.

b) oddzielenie związków żelaza, manganu i siarki oraz arsenu z niektórych naturalnych wód mineralnych poprzez potraktowanie powietrzem wzbogaconym ozonem, o ile proces taki nie zmienia składu wody w odniesieniu do podstawowych składników, które nadają tej wodzie jej charakterystyczne właściwości, oraz pod warunkiem że:

(i) proces taki spełnia warunki stosowania ustanowione przez Komisję, po konsultacji z Europejskim Urzędem ds. Bezpieczeństwa Żywności, ustanowionym rozporządzeniem (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającym ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającym procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności⁽¹⁾;

(ii) proces taki jest zgłaszany i dokładnie kontrolowany przez właściwe organy;

c) oddzielenie składników niepożądanych, innych niż wymienione w lit. a) lub b), o ile proces taki nie zmienia składu wody w odniesieniu do podstawowych składników, które nadają tej wodzie jej właściwości oraz pod warunkiem że:

(i) proces taki spełnia warunki stosowania ustanowione przez Komisję po konsultacji z Europejskim Urzędem ds. Bezpieczeństwa Żywności;

(ii) proces taki jest zgłaszany i dokładnie kontrolowany przez właściwe organy;

d) całkowite lub częściowe usuwanie wolnego dwutlenku węgla wyłącznie metodami fizycznymi.

Środki, o których mowa w lit. b) ppkt (i) oraz lit. c) ppkt (i), mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmowane są zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 14 ust. 2.

Akapit pierwszy nie stanowi podstawy do zakazu używania naturalnych wód mineralnych i wód źródłanych do produkcji napojów bezalkoholowych.

2. Do naturalnej wody mineralnej, w stanie u źródła, nie można dodawać żadnych dodatków innych, niż wprowadzanie lub ponowne wprowadzanie dwutlenku węgla na warunkach ustanowionych w załączniku I sekcja III.

3. Zakazane jest stosowanie jakichkolwiek procesów dezynfekcyjnych, niezależnie od sposobu, oraz, z zastrzeżeniem ust. 2, dodawanie składników hamujących rozwój bakterii lub stosowanie jakichkolwiek innych procesów, które mogą zmniejszyć liczbę żywych kolonii w naturalnej wodzie mineralnej.

Artykuł 5

1. U źródła całkowita liczba namnażających się kolonii w naturalnej wodzie mineralnej musi odpowiadać normalnej liczbie tych kolonii w danej wodzie i tym samym świadczyć o skutecznej ochronie źródła przed wszelkim skażeniem. Całkowita liczba kolonii ustalana jest na warunkach określonych w załączniku I sekcja II pkt 1.3.3.

W wodzie butelkowanej całkowita liczba kolonii nie może przekroczyć 100 na mililitr przy 20–22 °C w czasie 72 godzin na agarze lub mieszance agaru i żelatyny oraz nie może przekroczyć 20 na mililitr przy 37 °C w czasie 24 godzin na agarze. Całkowita liczba kolonii w tym przypadku jest mierzona w czasie do 12 godzin od czasu rozlania do butelek, przy czym do czasu wykonania pomiaru woda przechowywana jest w temperaturze 4 ± 1 °C.

W wodzie u źródła wartości te nie mogą normalnie przekroczyć, odpowiednio 20 na mililitr w 20–22 °C w czasie 72 godzin i 5 na mililitr w 37 °C w czasie 24 godzin, w rozumieniu, że są to wartości wzorcowe, a nie maksymalne dopuszczalne ilości.

2. U źródła i podczas obrotu naturalna woda mineralna musi być wolna od:

a) pasożytów i mikroorganizmów chorobotwórczych;

b) *escherichia coli* i innych bakterii grupy coli oraz paciorkowców kałowych w 250 ml każdej badanej próbki;

c) zarodnikowych beztlenowców redukujących siarczyny w 50 ml każdej badanej próbki;

d) *pseudomonas aeruginosa* w 250 ml każdej badanej próbki.

3. Bez uszczerbku dla ust. 1 i 2 oraz dla warunków wydobywania przewidzianych w załączniku II, w fazie obrotu:

a) całkowita liczba kolonii namnażających się w naturalnej wodzie mineralnej może wynikać tylko z normalnego wzrostu liczby bakterii, które znajdowały się w niej u źródła;

b) naturalna woda mineralna nie ma żadnych wad organoleptycznych.

Artykuł 6

Każdy pojemnik używany do pakowania naturalnych wód mineralnych jest wyposażony w zamknięcie przewidziane dla uniknięcia wszelkiej możliwości zafałszowania lub skażenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1.

Artykuł 7

1. Nazwą handlową naturalnych wód mineralnych jest „naturalna woda mineralna” lub, w przypadku naturalnej wody mineralnej musującej zdefiniowanej w sekcji III załącznika I, w zależności od przypadku: „naturalna woda mineralna z naturalną zawartością dwutlenku węgla”, „naturalna woda nasycona dwutlenkiem węgla naturalnego pochodzenia” lub „naturalna woda mineralna nasycona dwutlenkiem węgla”.

Nazwa handlowa naturalnych wód mineralnych, które podlegały obróbce określonej w art. 4 ust. 1 akapicie pierwszym lit. d), jest uzupełniona odpowiednio następującymi oznaczeniami: „całkowicie odgazowana” lub „częściowo odgazowana”.

2. Etykiety naturalnych wód mineralnych muszą również zawierać następujące informacje:

- a) deklarację o składzie analitycznym, wymieniającą składniki charakterystyczne;
- b) miejsca, gdzie odbywa się wydobycie ze źródła oraz jego nazwa;
- c) informacje o wszelkich procesach, określonych w art. 4 ust. 1 akapicie pierwszym lit. b) i c).

3. Przy braku przepisów wspólnotowych dotyczących informacji o wszelkich typach procesów określonych w ust. 2 lit. c), państwa członkowskie mogą zachować swoje przepisy krajowe.

Artykuł 8

1. Nazwa lokalizacji, osady lub miejscowości może znaleźć się na druku określenia handlowego pod warunkiem że odnosi się do naturalnej wody mineralnej, która jest wydobywana ze źródła w miejscu wskazanym przez to określenie handlowe i pod warunkiem że nie wprowadza przez to w błąd co do miejsca wydobywania ze źródła.

2. Zabrania się wprowadzenia do obrotu pod wieloma określeniami handlowymi naturalnej wody mineralnej pochodzącej z jednego i tego samego źródła.

3. Jeżeli etykiety lub napisy umieszczone na pojemnikach, w których naturalne wody mineralne oferowane są do sprzedaży, zawierają określenie handlowe różne od nazwy źródła lub wydobywania, to określenie tego miejsca wydobywania lub nazwa źródła musi być naniesiona czcionką, której wysokość i szerokość stanowi co najmniej 1,5 wysokości i szerokości największej czcionki użytej w tym określeniu handlowym.

Akapit pierwszy ma zastosowanie, z niezbędnymi zmianami i w takim samym celu w zakresie wagi nazwy źródła lub miejsca

wydobywania, w odniesieniu do określenia handlowego używanego w reklamie naturalnych wód mineralnych w każdej jej formie.

Artykuł 9

1. Zabrania się, zarówno na opakowaniach lub etykietach, jak też w reklamie w jakiegokolwiek formie, używania oznaczeń, określeń, znaków towarowych lub firmowych, nazw gatunkowych, obrazów lub innych znaków, symbolicznych lub nie, które:

- a) w przypadku naturalnej wody mineralnej sugerują właściwości, których ona nie posiada, w szczególności, w odniesieniu do pochodzenia, daty zezwolenia na wydobywanie, wyników analiz lub wszelkich podobnych odniesień do gwarancji autentyczności;
- b) na opakowaniach wody pitnej nieodpowiadającej wymogom załącznika I sekcja I, mogą przyczynić się do pomylenia tej wody z naturalną wodą mineralną, w szczególności oznaczenia „woda mineralna”.

2. Zabrania się wszelkich oznaczeń nadających naturalnej wodzie mineralnej właściwości dotyczących zapobiegania, leczenia lub wyleczenia chorób ludzkich.

Jednakże dopuszcza się oznaczenia określone w załączniku III, o ile zostaną zachowane odpowiednie kryteria tam ustanowione lub, w razie ich braku, kryteria ustanowione w przepisach prawa krajowego i pod warunkiem że zostały one sporządzone na podstawie analiz fizyko-chemicznych, a w razie potrzeby, badań farmakologicznych, fizjologicznych i klinicznych przeprowadzonych według metod uznanych naukowo, zgodnie z załącznikiem I sekcja I pkt 2.

Państwa członkowskie mogą zezwolić na oznaczenia: „pobudzające trawienie”, „może polepszyć funkcje wątrobowo-żółciowe” lub podobne oznaczenia. Ponadto państwa członkowskie mogą zezwolić na inne oznaczenia, z zastrzeżeniem, że nie naruszają zasad określonych w akapicie pierwszym oraz są zgodne z zasadami określonymi w akapicie drugim.

3. Państwa członkowskie mogą przyjąć specjalne przepisy dotyczące oznaczeń, zarówno tych na opakowaniach lub etykietach, jak i w reklamie, które odnoszą się do przydatności naturalnej wody mineralnej do karmienia niemowląt. Przepisy takie mogą dotyczyć również właściwości wody, które warunkują użycie tych oznaczeń.

Państwa członkowskie, które zamierzają przyjąć takie przepisy, informują o tym wcześniej inne państwa członkowskie oraz Komisję.

4. Wyrazy „woda źródłana” są zastrzeżone dla wody, która jest przeznaczona do spożycia przez ludzi w swym stanie naturalnym, oraz butelkowanej u źródła, która:

- a) spełnia warunki wydobycia ustanowione w załączniku II pkt 2 i 3, które muszą być w pełni stosowane do wód źródłanych;
- b) spełnia wymogi mikrobiologiczne ustanowione w art. 5;
- c) spełnia warunki etykietowania zgodnie z art. 7 ust. 2 lit. b) i c) oraz art. 8;
- d) nie była poddawana żadnym procesom innym niż te określone w art. 4. Inne procesy mogą zostać dopuszczone przez Komisję.

Środki, o których mowa w lit. d), mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmowane są zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 14 ust. 2.

Dodatkowo wody źródlane muszą być zgodne z przepisami dyrektywy Rady 98/83/WE z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi ⁽¹⁾.

5. Przy braku przepisów wspólnotowych dotyczących procesów, którym poddawane są wody źródlane, do których odnosi się ust. 4 akapit pierwszy lit. d), państwa członkowskie mogą utrzymać swoje przepisy krajowe.

Artykuł 10

Państwa członkowskie przyjmują niezbędne środki w celu zagwarantowania, aby handel naturalnymi wodami mineralnymi, które spełniają wymagania definicji oraz inne zasady przewidziane w niniejszej dyrektywie, nie był utrudniony przez stosowanie niezharmonizowanych przepisów krajowych dotyczących właściwości, składu, warunków wydobycia, pakowania, etykietowania lub reklamowania naturalnych wód mineralnych lub środków spożywczych w ogóle.

Artykuł 11

1. Jeżeli państwo członkowskie ma szczególne powody, aby uważać, że naturalna woda mineralna nie spełnia przepisów ustanowionych w niniejszej dyrektywie lub zagraża zdrowiu publicznemu, chociaż znajduje się w wolnym obrocie w którymś z państw członkowskich, to państwo członkow-

skie może na okres tymczasowy ograniczyć lub zawiesić handel tym produktem na swoim terytorium. Powiadamia ono niezwłocznie Komisję i inne państwa członkowskie oraz podaje przyczyny swej decyzji.

2. Na żądanie jakiegokolwiek państwa członkowskiego lub Komisji państwo członkowskie, które uznało tę wodę, musi dostarczyć wszelkich istotnych informacji dotyczących uznawania tej wody, wraz z wynikami regularnych kontroli.

3. Komisja bada w możliwie najszybszym terminie powody, na które powołuje się państwo członkowskie, o którym mowa w ust. 1, wraz ze Stałym Komitetem, o którym mowa w art. 14 ust. 1, i niezwłocznie przekazuje swą opinię i przyjmuje właściwe środki.

4. Jeżeli Komisja uważa, że niezbędne są zmiany do niniejszej dyrektywy, w celu zapewnienia ochrony zdrowia publicznego, wówczas przyjmuje takie zmiany.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmowane są zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 14 ust. 2. W sytuacjach wymagających pilnego rozpatrzenia Komisja może zastosować procedurę nadzwyczajną, o której mowa w art. 14 ust. 3.

Państwo członkowskie, które przyjęło środki ochronne, może je w tym przypadku utrzymać w mocy do chwili przyjęcia zmian.

Artykuł 12

Komisja przyjmuje następujące środki:

- a) limity stężenia składników naturalnych wód mineralnych;
- b) wszelkie niezbędne przepisy dotyczące wskazywania na etykiecie wysokiego poziomu niektórych składników;
- c) warunki stosowania powietrza wzbogaconego ozonem, określone w art. 4 ust. 1 akapicie pierwszym lit. b);
- d) informacje na temat procesów, o których mowa w art. 7 ust. 2 akapicie pierwszym lit. c);
- e) metody analizy, włącznie z poziomami wykrywania, w celu potwierdzenia nieobecności zanieczyszczenia naturalnych wód mineralnych;

⁽¹⁾ Dz.U. L 330 z 5.12.1998, s. 32.

- f) procedury pobierania próbek i metody analizy niezbędne do kontrolowania charakterystyki mikrobiologicznej naturalnych wód mineralnych.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmowane są zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 14 ust. 2.

Artykuł 13

Wszelkie decyzje, które mogą mieć wpływ na zdrowie publiczne, są przyjmowane przez Komisję po konsultacji z Europejskim Urzędem ds. Bezpieczeństwa Żywności.

Artykuł 14

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt powołany na mocy art. 58 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 178/2002.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5a ust. 1-4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5a ust. 1, 2, 4 i 6 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.

Artykuł 15

Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do naturalnych wód mineralnych przeznaczonych na wywóz do krajów trzecich.

Artykuł 16

Dyrektywa 80/777/EWG, zmieniona aktami wymienionymi w załączniku IV część A, niniejszym traci moc, bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich odnoszących się do terminów przeniesienia do prawa krajowego dyrektyw, określonych w załączniku IV część B.

Odesłania do uchylonej dyrektywy odczytuje się jako odesłania do niniejszej dyrektywy, zgodnie z tabelą korelacji zamieszczoną w załączniku V.

Artykuł 17

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 18

Niniejsza dyrektywa jest skierowana do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 czerwca 2009 r.

W imieniu Parlamentu
Europejskiego
H.-G. PÖTTERING
Przewodniczący

W imieniu Rady
Š. FÜLE
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

I. DEFINICJA

1. „Naturalna woda mineralna” oznacza wodę bezpieczną dla zdrowia pod względem mikrobiologicznym, w rozumieniu art. 5, pochodzącą ze złoża podziemnego lub poziomu wodonośnego i wydobywaną z tych źródeł jednym lub kilkoma ujęciami naturalnymi lub wierconymi.

Naturalna woda mineralna wyraźnie odróżnia się od zwyczajnej wody pitnej przez:

- a) swoją naturę, charakteryzującą się zawartością składników mineralnych, pierwiastków śladowych lub innych składników, a w niektórych przypadkach, określonymi skutkami oddziaływania;
- b) swoją pierwotną czystość,

przy czym właściwości te związane z podziemnym pochodzeniem tej wody z miejsca chronionego przed ryzykiem zanieczyszczenia muszą być zachowane w formie nienaruszonej.

2. Właściwości, o których mowa w pkt 1, które mogą nadać naturalnej wodzie mineralnej właściwości korzystne dla zdrowia, są oceniane:

- a) pod względem:
 - i) geologicznym i hydrologicznym;
 - ii) fizycznym, chemicznym i fizyko-chemicznym;
 - iii) mikrobiologicznym;
 - iv) w razie potrzeby, farmakologicznym, fizjologicznym i klinicznym;
- b) zgodnie z kryteriami określonymi w sekcji II;
- c) zgodnie z metodami naukowymi przyjętymi przez właściwe organy.

Analizy, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a) ppkt (iv) mogą być fakultatywne, jeżeli woda posiada właściwości wynikające z jej składu mineralnego, na podstawie których była uznana za naturalną wodę mineralną w państwie członkowskim pochodzenia przed dniem 17 lipca 1980 r. Taki przypadek występuje w szczególności, gdy określona woda, u źródła i po butelkowaniu, zawiera na kilogram minimum 1 000 mg ogólnej zawartości substancji stałych w roztworze lub minimum 250 mg wolnego dwutlenku węgla.

3. Skład, temperatura i inne podstawowe właściwości naturalnej wody mineralnej pozostają stałe w granicach naturalnych fluktuacji; w szczególności właściwości te nie podlegają zmianom w związku z ilością pobieranej wody z ujęcia.

W rozumieniu art. 5 ust. 1 normalna liczba namnażających się kolonii w naturalnej wodzie mineralnej oznacza zasadniczo stałą liczbę tych kolonii u źródła przed poddaniem tej wody jakimkolwiek procesom, a której skład jakościowy i ilościowy, był uwzględniony przy uznaniu tej wody i powtarzalny w trakcie okresowych analiz kontrolnych.

II. WYMOGI I KRYTERIA DLA STOSOWANIA DEFINICJI

1.1. Wymogi, które mają zastosowanie do analiz geologicznych i hydrologicznych

Wymagane jest w szczególności przedstawienie następujących danych szczegółowych:

- 1.1.1. dokładnego położenia ujęcia określonego przez jego wysokość, na mapie w skali nie większej niż 1:1 000;
- 1.1.2. szczegółowego sprawozdania geologicznego o pochodzeniu i naturze terenów;
- 1.1.3. hydrogeologicznej stratygrafii złoża;

1.1.4. opisu prac przy ujęciu;

1.1.5. określenia stref ochrony źródła lub innych środków jego zabezpieczenia.

1.2. Wymogi dla fizycznych, chemicznych i fizyko-chemicznych badań wody

Badania te określają:

1.2.1. ilość pobieranej wody u źródła;

1.2.2. temperaturę wody u źródła oraz temperaturę otoczenia;

1.2.3. związki istniejące między naturą terenu oraz naturą i rodzajem minerałów w wodzie;

1.2.4. suche pozostałości w temperaturze 180 °C i 260 °C;

1.2.5. przewodnictwo i oporność elektryczną, przy czym temperatura pomiaru powinna być sprecyzowana;

1.2.6. stężenie jonów wodorowych (pH);

1.2.7. aniony i kationy;

1.2.8. składniki niezjonizowane;

1.2.9. pierwiastki śladowe;

1.2.10. aktywność promieniotwórcza wody u źródła;

1.2.11. gdy sytuacja tego wymaga, względne poziomy izotopów składników wody, tlenu (^{16}O – ^{18}O) i wodoru (prot, deuter, tryt);

1.2.12. toksyczność niektórych składników wody, uwzględniając limity ustanowione dla każdego z nich.

1.3. Kryteria dla analiz mikrobiologicznych u źródła

Analizy te obejmują:

1.3.1. wykazanie braku pasożytów i mikroorganizmów chorobotwórczych;

1.3.2. określenie ilościowe kolonii odradzających się, świadczących o skażeniu kałowym:

a) brak *escherichia coli* i innych form bakterii coli w 250 ml w temperaturze 37 °C i 44,5 °C;

b) brak paciorkowców kałowych w 250 ml;

c) brak zarodnikowych beztlenowców redukujących siarczany w 50 ml;

d) brak *pseudomonas aeruginosa* w 250 ml.

1.3.3. określenie całkowitej liczby kolonii namnażających się w mililitrze wody:

a) w temperaturze 20–22 °C w czasie 72 godzin na agarze lub mieszanke agaru i żelatyny;

b) w temperaturze 37 °C w czasie 24 godzin na agarze.

1.4. Wymogi dla badań klinicznych i farmakologicznych

- 1.4.1. Badania, które wykonuje się według metod uznanych naukowo, są dostosowane do szczególnych charakterystyk naturalnej wody mineralnej oraz jej wpływu na organizm ludzki, takich jak: diureza, funkcje żołądkowe lub jelitowe, wyrównanie niedoboru substancji mineralnych.
- 1.4.2. Ustanowienie spójności i zgodności większej liczby obserwacji klinicznych może, gdy jest to właściwe, zastąpić analizy wymienione w pkt 1.4.1. W odpowiednich okolicznościach, badania kliniczne mogą zastąpić badania wymienione w pkt 1.4.1 pod warunkiem że spójność i zgodność większej liczby badań pozwoli uzyskać takie same wyniki.

III. KWALIFIKACJE DODATKOWE DOTYCZĄCE NATURALNYCH WÓD MINERALNYCH MUSUJĄCYCH

Naturalne wody mineralne musujące wydzielają, u źródła i po rozlaniu do butelek, samorzutnie i w sposób zauważalny dwutlenek węgla w normalnych warunkach temperatury i ciśnienia. Naturalne wody mineralne musujące dzielą się na trzy kategorie, do których odpowiednio mają zastosowanie następujące zastrzeżenia określone:

- a) „naturalna woda mineralna naturalnie gazowana” oznacza wodę, w której zawartość dwutlenku węgla pochodzącego ze źródła, po ewentualnej dekantacji i butelkowaniu, jest taka sama, jak u źródła, uwzględniając w razie potrzeby ponowne nasycenie pewną ilością dwutlenku węgla pochodzącego z tego samego złoża podziemnego lub poziomu wodonośnego równą ilości uwolnionej podczas wymienionych procesów i z zastrzeżeniem zwykłych odchyłeń technicznych;
- b) „naturalna woda mineralna wzbogacona gazem ze źródła” oznacza wodę, w której zawartość dwutlenku węgla pochodzącego z tego samego złoża podziemnego lub tego samego poziomu wodonośnego, po ewentualnej dekantacji i butelkowaniu, jest wyższa od ilości stwierdzonej u źródła;
- c) „naturalna woda mineralna nasycona dwutlenkiem węgla” oznacza wodę, która została nasycona dwutlenkiem węgla z innego źródła niż złoża podziemne lub poziom wodonośny, z którego woda ta pochodzi.
-

ZAŁĄCZNIK II

WARUNKI WYDOBYWANIA I WPROWADZANIA DO OBROTU NATURALNYCH WÓD MINERALNYCH

1. Wydobywanie naturalnej wody mineralnej ze źródła podlega zezwoleniu właściwych władz w kraju, gdzie woda została wydobyta, po stwierdzeniu, iż określona woda odpowiada przepisom przewidzianym w sekcji I załącznika I.
2. Urządzenia przeznaczone do wydobywania są wykonane w sposób pozwalający uniknąć jakiegokolwiek możliwości skażenia i pozwalający zachować właściwości odpowiadające kwalifikacji, jaką woda przedstawia u źródła.

W tym celu, w szczególności:

- a) źródło lub ujęcie jest chronione przed ryzykiem zanieczyszczenia;
- b) ujęcie, przewody doprowadzające i zbiorniki są wykonane z materiałów odpowiednich dla wody i w sposób uniemożliwiający jakąkolwiek zmianę właściwości chemicznych, fizyko - chemicznych i mikrobiologicznych tej wody;
- c) warunki wydobywania, w szczególności urządzenia do mycia i butelkowania, spełniają wymogi higieny. W szczególności, pojemniki są obrabiane lub produkowane w sposób pozwalający uniknąć naruszenia charakterystycznych właściwości mikrobiologicznych i chemicznych naturalnych wód mineralnych;
- d) transport naturalnej wody mineralnej do konsumenta finalnego w jakimkolwiek pojemniku innym niż pojemniki dozwolone dla dystrybucji jest zabroniony.

Jednakże lit. d) nie musi mieć zastosowania dla wód mineralnych wydobywanych, eksploatowanych i wprowadzanych do obrotu na terytorium państwa członkowskiego, jeśli w tym państwie członkowskim w dniu 17 lipca 1980 r. był dozwolony transport cysterną naturalnej wody mineralnej od źródła do zakładu butelkującego.

Podobnie lit. d) nie musi mieć zastosowania do wód źródłanych wydobywanych, eksploatowanych i wprowadzanych do obrotu na terytorium państwa członkowskiego, jeżeli w tym państwie członkowskim w dniu 13 grudnia 1996 r. był dozwolony transport cysterną naturalnej wody źródlanej od źródła do zakładu butelkującego.

3. Jeżeli zostanie stwierdzone w czasie wydobywania, że naturalna woda mineralna jest zanieczyszczona i nie posiada już właściwości mikrobiologicznych ustanowionych w art. 5, to osoba wydobywająca niezwłocznie zawiesza wszelkie eksploatacje, w szczególności butelkowanie, do czasu, gdy zostanie usunięta przyczyna zanieczyszczenia i woda będzie odpowiadać przepisom art. 5.
4. Właściwy organ w państwie pochodzenia dokonuje okresowych kontroli w celu sprawdzenia, czy:
 - a) naturalna woda mineralna, której wydobywanie ze źródła było dozwolone, jest zgodna z przepisami sekcji I załącznika I;
 - b) osoba wydobywająca stosuje się do przepisów pkt 2 i 3.

ZAŁĄCZNIK III

OZNACZENIA I KRYTERIA USTANOWIONE W ART. 9 UST. 2

Oznaczenia	Kryteria
Niskozmineralizowana	Zawartość soli mineralnych, liczona jako osad stały, nie jest większa niż 500 mg/l
Bardzo niskozmineralizowana	Zawartość soli mineralnych, liczona jako osad stały, nie jest większa niż 50 mg/l
Wysokozmineralizowana	Zawartość soli mineralnych, liczona jako osad stały, jest większa niż 1 500 mg/l
Zawiera wodorowęglany	Zawartość wodorowęglanów jest wyższa niż 600 mg/l
Zawiera siarczany	Zawartość siarczanów jest wyższa niż 200 mg/l
Zawiera chlorki	Zawartość chlorku jest wyższa niż 200 mg/l
Zawiera wapń	Zawartość wapnia jest wyższa niż 150 mg/l
Zawiera magnez	Zawartość magnezu jest wyższa niż 50 mg/l
Zawiera fluorki	Zawartość fluoru jest wyższa od 1 mg/l
Zawiera żelazo	Zawartość żelaza dwuwartościowego jest wyższa niż 1 mg/l
Kwasowęglowa	Zawartość dwutlenku węgla jest wyższa niż 250 mg/l
Zawiera sól	Zawartość sodu jest wyższa niż 200 mg/l
Odpowiednia dla przygotowywania żywności dla niemowląt	—
Odpowiednia dla diety ubogiej w sól	Zawartość sodu jest niższa niż 20 mg/l
Może być przeczyszczająca	—
Może być moczopędna	—

ZAŁĄCZNIK IV

CZĘŚĆ A

Uchylona dyrektywa i lista jej kolejnych zmian

(o których mowa w art. 16)

Dyrektywa Rady 80/777/EWG
(Dz.U. L 229 z 30.8.1980, s. 1)

Dyrektywa Rady 80/1276/EWG
(Dz.U. L 375 z 31.12.1980, s. 77)

Wyłącznie art. 1 tiret trzecie

Dyrektywa Rady 85/7/EWG
(Dz.U. L 2 z 3.1.1985, s. 22)

Wyłącznie art. 1 pkt 10

Akt przystąpienia z 1985 r. załącznik I pkt B.1 lit. o
(Dz.U. L 302 z 15.11.1985, s. 214)

Dyrektywa 96/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady
(Dz.U. L 299 z 23.11.1996, s. 26)

Rozporządzenie (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady
(Dz.U. L 284 z 31.10.2003, s. 1)

Wyłącznie Załącznik III pkt 4

CZĘŚĆ B

Terminy przeniesienia do prawa krajowego

(o których mowa w art. 16)

Akty	Termin przeniesienia	Pozwolenie na handel produktami zgodnymi z niniejszą dyrektywą	Zakaz handlu produktami niezgodnymi z niniejszą dyrektywą
80/777/EWG	—	18 lipca 1982 r.	18 lipca 1984 r.
80/1276/EWG	—	—	—
85/7/EWG	—	—	—
96/70/WE	—	28 października 1997 r.	28 października 1998 r. ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Jednakże handel produktami wprowadzonymi do obrotu lub etykietowanymi przed tą datą, niezgodnymi z niniejszą dyrektywą, może być kontynuowany do wyczerpania zapasów.

ZAŁĄCZNIK V

TABELA KORELACJI

Dyrektywa 80/777/EWG	Niniejsza dyrektywa
art. 1 ustęp 1	art. 1 ust. 1
art. 1 ust. 2	art. 1 ust. 2
art. 1 ust. 3 tiret pierwsze i drugie	art. 1 ust. 3 lit. a) i b)
art. 1 ust. 4	art. 1 ust. 4
art. 1 ust. 5	art. 1 ust. 5
art. 2	art. 2
art. 3	art. 3
art. 4 ust. 1 lit. a)	art. 4 ust. 1 akapit pierwszy lit. a)
art. 4 ust. 1 lit. b) tiret pierwsze i drugie	art. 4 ust. 1 akapit pierwszy lit. b) ppkt (i) oraz (ii)
art. 4 ust. 1 lit. c) tiret pierwsze i drugie	art. 4 ust. 1 akapit pierwszy lit. c) ppkt (i) oraz (ii)
art. 4 ust. 1 lit. d)	art. 4 ust. 1 akapit pierwszy lit. d)
—	art. 4 ust. 1 akapit drugi
art. 4 ust. 2	art. 4 ust. 2
art. 4 ust. 3	art. 4 ust. 3
art. 4 ust. 4	art. 4 ust. 1 akapit trzeci
art. 5 ust. 1	art. 5 ust. 1
art. 5 ust. 2	art. 5 ust. 2
art. 5 ust. 3 tiret pierwsze i drugie	art. 5 ust. 3 lit. a) i b)
art. 6	art. 6
art. 7 ust. 1	art. 7 ust. 1
art. 7 ust. 2	art. 7 ust. 2
art. 7 ust. 2a	art. 7 ust. 3
art. 8	art. 8
art. 9 ust. 1	art. 9 ust. 1
art. 9 ust. 2 lit. a), b) i c)	art. 9 ust. 2 akapit pierwszy, drugi i trzeci
art. 9 ust. 3	art. 9 ust. 3
art. 9 ust. 4	—
art. 9 ust. 4a akapit pierwszy tiret pierwsze do czwartego	art. 9 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) - d)
art. 9 ust. 4a akapit drugi	art. 9 ust. 4 akapit drugi
art. 9 ust. 4b	art. 9 ust. 5
art. 10 ust. 1	art. 10

Dyrektywa 80/777/EWG	Niniejsza dyrektywa
art. 10a	art. 11
art. 11 ust. 1 tiret pierwsze do czwartego	art. 12 lit. a) - d)
art. 11 ust. 2 tiret pierwsze i drugie	art. 12 lit. e) i f)
art. 11a	art. 13
art. 12 ust. 1	art. 14 ust. 1
art. 12 ust. 2	art. 14 ust. 2 i 3
art. 12 ust. 3	—
art. 13	—
art. 14	art. 15
art. 15	—
art. 16	—
—	art. 16
—	art. 17
art. 17	art. 18
załącznik I sekcja I pkt 1	załącznik I sekcja I pkt 1
załącznik I sekcja I pkt 2 akapit pierwszy lit. a) pkt 1 - 4	załącznik I sekcja I pkt 2 akapit pierwszy lit. a) ppkt (i) - (iv)
załącznik I sekcja I pkt 2 akapit pierwszy lit. b)	załącznik I sekcja I pkt 2 akapit pierwszy lit. b)
załącznik I sekcja I pkt 2 akapit pierwszy lit. c)	załącznik I sekcja I pkt 2 akapit pierwszy lit. c)
załącznik I sekcja I pkt 2 akapit drugi	załącznik I sekcja I pkt 2 akapit drugi
załącznik I sekcja I pkt 3	załącznik I sekcja I pkt 3
załącznik I sekcja II pkt 1.1	załącznik I sekcja II pkt 1.1
załącznik I sekcja II pkt 1.2	załącznik I sekcja II pkt 1.2
załącznik I sekcja II pkt 1.3	załącznik I sekcja II pkt 1.3
załącznik I sekcja II pkt 1.3.1	załącznik I sekcja II pkt 1.3.1
załącznik I sekcja II pkt 1.3.2	załącznik I sekcja II pkt 1.3.2
załącznik I sekcja II pkt 1.3.3 ppkt (i) oraz (ii)	załącznik I sekcja II pkt 1.3.3 lit. a) i b)
załącznik I sekcja II pkt 1.4	załącznik I sekcja II pkt 1.4
załącznik I sekcja III	załącznik I sekcja III
załącznik II	załącznik II
załącznik III	załącznik III
—	załącznik IV
—	załącznik V

DYREKTYWA KOMISJI 2009/70/WE

z dnia 25 czerwca 2009 r.

zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia do niej difenakum, chlorku didecylodimetyloamonu i siarki jako substancji czynnych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenia Komisji (WE) nr 1112/2002⁽²⁾ i (WE) nr 2229/2004⁽³⁾ określają szczegółowe zasady realizacji czwartego etapu programu prac, o którym mowa w art. 8 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG, oraz wykaz substancji czynnych, które mają zostać poddane ocenie w celu ich ewentualnego włączenia do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. Wykaz ten obejmuje difenakum, chlorek didecylodimetyloamonu i siarkę.
- (2) Wpływ tych substancji czynnych na zdrowie człowieka i środowisko naturalne został poddany ocenie zgodnie z przepisami ustanowionymi w rozporządzeniach (WE) nr 1112/2002 i (WE) nr 2229/2004 w odniesieniu do zakresu zastosowań proponowanych przez powiadamiających. Ponadto w rozporządzeniach tych wyznaczono państwa członkowskie pełniące rolę sprawozdawców, które mają przedłożyć odpowiednie sprawozdania z oceny i zalecenia Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) zgodnie z art. 22 rozporządzenia (WE) nr 2229/2004. W przypadku difenakum państwem członkowskim pełniącym rolę sprawozdawcy była Finlandia, a wszystkie istotne informacje przekazano dnia 16 lipca 2007 r. W przypadku chlorku didecylodimetyloamonu państwem członkowskim pełniącym rolę sprawozdawcy były Niderlandy, a wszystkie istotne informacje przekazano dnia 28 listopada 2007 r. W przypadku siarki państwem członkowskim pełniącym rolę sprawozdawcy była Francja, a wszystkie istotne informacje przekazano dnia 18 października 2007 r.
- (3) Sprawozdania z oceny zostały zweryfikowane przez państwa członkowskie i EFSA i przedstawione Komisji w dniu 19 grudnia 2008 r. w formie sprawozdania naukowego EFSA poświęconego difenakum⁽⁴⁾, chlorkowi

didecylodimetyloamonu⁽⁵⁾ i siarce⁽⁶⁾. Sprawozdania te zostały zweryfikowane przez państwa członkowskie oraz Komisję w ramach Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt i sfinalizowane w formie opracowanych przez Komisję sprawozdań z przeglądu, dotyczących difenakum, w dniu 26 lutego 2009 r., oraz chlorku didecylodimetyloamonu i siarki, w dniu 12 marca 2009 r.

- (4) Jak wykazały różnorodne badania, można oczekiwać, że środki ochrony roślin zawierające difenakum, chlorek didecylodimetyloamonu i siarkę zasadniczo spełniają wymogi określone w art. 5 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy 91/414/EWG, w szczególności w odniesieniu do zastosowań, które zostały zbadane przez Komisję i wyszczególnione w jej sprawozdaniach z przeglądu. Należy zatem włączyć te substancje czynne do załącznika I w celu zapewnienia we wszystkich państwach członkowskich możliwości udzielania zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające te substancje czynne zgodnie z przepisami wymienionej dyrektywy.
- (5) Bez uszczerbku dla tego ustalenia, należy uzyskać dalsze informacje na temat pewnych szczegółowych kwestii. Artykuł 6 ust. 1 dyrektywy 91/414/EWG stanowi, że włączenie substancji do załącznika I może być uzależnione od spełnienia określonych warunków. W związku z powyższym w odniesieniu do difenakum należy zobowiązać powiadamiającego do przedstawienia dalszych informacji na temat metod oznaczania pozostałości w płynach ustrojowych oraz specyfikacji substancji czynnej w takiej postaci, w jakiej została wyprodukowana. Ponadto w odniesieniu do chlorku didecylodimetyloamonu należy zobowiązać powiadamiającego do przedstawienia dalszych informacji na temat specyfikacji chemicznej oraz oceny ryzyka dla organizmów wodnych. Wreszcie w odniesieniu do siarki należy zobowiązać powiadamiającego do przedstawienia dalszych informacji w celu potwierdzenia oceny ryzyka dla organizmów niebędących przedmiotem zwalczania, w szczególności ptaków, ssaków, organizmów żyjących w osadach i stawonogów niebędących przedmiotem zwalczania.

(1) Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1.

(2) Dz.U. L 168 z 27.6.2002, s. 14.

(3) Dz.U. L 379 z 24.12.2004, s. 13.

(4) EFSA Scientific Report (2008) 218, Conclusion regarding the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance difenakum (Sprawozdanie naukowe EFSA (2008) 218. Wnioski z przeglądu w sprawie oceny zagrożeń stwarzanych przez pestycydy, dotyczące substancji czynnej – difenakum) (sfinalizowano dnia 19 grudnia 2008 r.).

(5) EFSA Scientific Report (2008) 214, Conclusion regarding the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance didecyldimethylammonium chloride (Sprawozdanie naukowe EFSA (2008) 214. Wnioski z przeglądu w sprawie oceny zagrożeń stwarzanych przez pestycydy, dotyczące substancji czynnej – chlorek didecylodimetyloamonu) (sfinalizowano dnia 19 grudnia 2008 r.).

(6) EFSA Scientific Report (2008) 221, Conclusion regarding the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance sulfur (Sprawozdanie naukowe EFSA (2008) 221. Wnioski z przeglądu w sprawie oceny zagrożeń stwarzanych przez pestycydy, dotyczące substancji czynnej – siarki) (sfinalizowano dnia 19 grudnia 2008 r.).

- (6) Należy przewidzieć rozsądnie długi termin na włączenie substancji czynnej do załącznika I, w celu umożliwienia państwom członkowskim i zainteresowanym stronom przygotowania się do spełnienia nowych wymogów wynikających z tego faktu.
- (7) Nie naruszając określonych w dyrektywie 91/414/EWG zobowiązań wynikających z włączenia substancji czynnej do załącznika I, państwom członkowskim należy dać sześć miesięcy, licząc od daty włączenia, na dokonanie przeglądu istniejących zezwoleń dotyczących środków ochrony roślin zawierających difenakum, chlorek didcyldodimetyloamonu i siarkę w celu spełnienia wymogów ustanowionych w dyrektywie 91/414/EWG, w szczególności jej art. 13, oraz stosownych warunków określonych w załączniku I. Państwa członkowskie powinny odpowiednio zmienić, zastąpić lub wycofać istniejące zezwolenia zgodnie z przepisami dyrektywy 91/414/EWG. W drodze odstępstwa od powyższego terminu należy przyznać więcej czasu na przedłożenie i ocenę pełnej dokumentacji wyszczególnionej w załączniku III dla każdego środka ochrony roślin i każdego zamierzonego zastosowania, zgodnie z jednolitymi zasadami ustanowionymi w dyrektywie 91/414/EWG.
- (8) Doświadczenie zdobyte przy okazji wcześniejszych przypadków włączania substancji czynnych, ocenionych w ramach rozporządzenia (EWG) nr 3600/92, do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG pokazuje, że mogą pojawić się trudności z interpretacją spoczywających na posiadaczach dotychczasowych zezwoleń obowiązków w zakresie dostępu do danych. W celu uniknięcia dalszych trudności wydaje się zatem konieczne wyjaśnienie obowiązków państw członkowskich, a w szczególności obowiązku sprawdzenia, czy posiadacz zezwolenia ma dostęp do dokumentacji zgodnie z wymogami określonymi w załączniku II do wymienionej dyrektywy. Wyjaśnienie to nie nakłada jednak na państwa członkowskie ani na posiadaczy zezwoleń żadnych nowych obowiązków w porównaniu z tymi, które nakłada się w przyjętych dotąd dyrektywach zmieniających załącznik I.
- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 91/414/EWG.
- (10) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do dyrektywy 91/414/EWG wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 30 czerwca 2010 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji pomiędzy tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 lipca 2010 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

Artykuł 3

1. Zgodnie z dyrektywą 91/414/EWG państwa członkowskie w miarę potrzeby odpowiednio zmieniają lub wycofują istniejące zezwolenia dla środków ochrony roślin zawierających difenakum, chlorek didcyldodimetyloamonu i siarkę jako substancje czynne w terminie do dnia 30 czerwca 2010 r.

Przed upływem tego terminu państwa członkowskie w szczególności weryfikują, czy spełnione są warunki wymienione w załączniku I do wspomnianej dyrektywy odnośnie do difenakum, chlorku didcyldodimetyloamonu i siarki, z wyjątkiem warunków wskazanych w części B pozycji odnoszącej się do tej substancji czynnej, oraz czy posiadacze zezwoleń zgodnie z warunkami ustanowionymi w art. 13 tej dyrektywy posiadają dokumentację spełniającą wymogi załącznika II do wspomnianej dyrektywy lub dostęp do takiej dokumentacji.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1, państwa członkowskie dokonują ponownej oceny każdego dopuszczonego środka ochrony roślin zawierającego difenakum, chlorek didcyldodimetyloamonu i siarkę jako jedyną substancję czynną lub jako jedną z kilku substancji czynnych wyszczególnionych w załączniku I do dyrektywy 91/414/EWG najpóźniej do dnia 31 grudnia 2009 r. zgodnie z jednolitymi zasadami określonymi w załączniku VI do dyrektywy 91/414/EWG, na podstawie dokumentacji zgodnej z wymogami określonymi w załączniku III do wymienionej dyrektywy i z uwzględnieniem części B pozycji dotyczącej difenakum, chlorku didcyldodimetyloamonu i siarki w załączniku I do tej dyrektywy. Na podstawie powyższej oceny państwa członkowskie określają, czy środek spełnia warunki ustanowione w art. 4 ust. 1 lit. b), c), d) i e) dyrektywy 91/414/EWG.

Po dokonaniu tych ustaleń państwa członkowskie:

- a) w przypadku środka zawierającego difenakum, chlorek didcyldodimetyloamonu i siarkę jako jedyną substancję czynną w razie potrzeby zmieniają lub wycofują zezwolenie najpóźniej do dnia 30 czerwca 2014 r.; lub

b) w przypadku środka zawierającego difenakum, chlorek didecyldimetyloamoni i siarkę jako jedną z kilku substancji czynnych w razie potrzeby zmienia lub wycofują zezwolenie do dnia 30 czerwca 2014 r. lub w terminie określonym dla takiej zmiany lub wycofania we właściwej dyrektywie lub dyrektywach włączających odpowiednią substancję lub substancje do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG, w zależności od tego, która z tych dwóch dat jest późniejsza.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2010 r.

Artykuł 5

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 czerwca 2009 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

Załącznik

Na końcu tabeli w załączniku I do dyrektywy 91/414/EWG dodaje się następujące pozycje:

Nr	Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość ⁽¹⁾	Data wejścia w życie	Data wygaśnięcia włączenia	Przepisy szczególne
„295	Difenakum Nr CAS 56073-07-5 Nr CIPAC 514	3-[(1RS,3RS;1RS,3SR)-3-(bifenilo-4-ylo)-1,2,3,4-tetrahydro-1-naftylo]-4-hydroksykumaryna	≥ 905 g/kg	1 stycznia 2010 r.	30 grudnia 2019 r.	CZĘŚĆ A Zezwala się wyłącznie na stosowanie w charakterze środka gryzoniobójczego w formie gotowych przynęt umieszczanych w specjalnie skonstruowanych, zaplombowanych i bezpiecznych pudełkach na przynęty. Stężenie nominalne substancji czynnej w produktach nie przekracza 50 mg/kg. Zezwolenia ogranicza się do osób, które zawodowo wykonują zabiegi chemicznej ochrony roślin. CZĘŚĆ B W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad zawartych w załączniku VI należy uwzględnić wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego difenakum, w szczególności jego dodatki I i II, w wersji sfinalizowanej przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w dniu 26 lutego 2009 r. W ramach ogólnej oceny państwa członkowskie muszą zwrócić szczególną uwagę na ochronę ptaków i ssaków niebędących przedmiotem zwalczania przed zatruciem pierwotnym i wtórnym. Należy w miarę potrzeby stosować środki ograniczające ryzyko. Państwa członkowskie, których to dotyczy, zapewniają dostarczenie Komisji przez powiadamiającego dodatkowych informacji dotyczących metod oznaczania pozostałości difenakum w płynach ustrojowych. Państwa członkowskie dopilnowują, by powiadamiający przekazał te informacje Komisji do dnia 30 listopada 2011 r. Państwa członkowskie, których to dotyczy, zapewniają dostarczenie Komisji przez powiadamiającego dodatkowych informacji dotyczących specyfikacji substancji czynnej w takiej postaci, w jakiej została wyprodukowana. Państwa członkowskie dopilnowują, by powiadamiający przedłożył Komisji takie informacje do dnia 31 grudnia 2009 r.
296	Chlorek didecylodimetyloamonu Nr CAS: nie przypisany Nr CIPAC: nie przypisany	Chlorek didecylodimetyloamonu jest mieszaniną czwartorzędowych alkilowych soli amonowych o typowych długościach łańcucha alkilowego C8,	≥ 70 % (koncentrat techniczny)	1 stycznia 2010 r.	31 grudnia 2019 r.	CZĘŚĆ A Zezwala się wyłącznie na stosowanie w charakterze środka bakterioobójczego, grzybobójczego, chwastobójczego i algobójczego dla roślin ozdobnych uprawianych w pomieszczeniach.

Nr	Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość ⁽¹⁾	Data wejścia w życie	Data wygaśnięcia włączenia	Przepisy szczególne
		C10 i C12, zawierającą ponad 90 % C10				CZĘŚĆ B W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad zawartych w załączniku VI należy uwzględnić wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego chlorku didecyldimetyloamoni, w szczególności jego dodatki I i II, w wersji sfinalizowanej przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w dniu 12 marca 2009 r. W ramach ogólnej oceny państwa członkowskie muszą zwrócić szczególną uwagę na: — ochronę bezpieczeństwa operatorów sprzętu i pracowników. Dopuszczalne warunki stosowania muszą zawierać zalecenia dotyczące używania odpowiedniego wyposażenia ochrony osobistej oraz stosowania środków zmniejszających ryzyko w celu ograniczenia narażenia, — ochronę organizmów wodnych. Warunki zezwolenia powinny, w stosownych przypadkach, zawierać środki zmniejszające ryzyko. Państwa członkowskie, których to dotyczy, zapewniają dostarczenie Komisji przez powiadamiającego dodatkowych informacji dotyczących specyfikacji substancji czynnej w takiej postaci, w jakiej została wyprodukowana, do dnia 1 stycznia 2010 r., oraz w zakresie ryzyka dla organizmów wodnych do dnia 31 grudnia 2011 r.
297	Siarka Nr CAS 7704-34-9 Nr CIPAC 18	Siarka	≥ 990 g/kg	1 stycznia 2010 r.	31 grudnia 2019 r.	CZĘŚĆ A Zezwala się wyłącznie na stosowanie w charakterze środka grzybobójczego i akarycydu. CZĘŚĆ B W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad zawartych w załączniku VI należy uwzględnić wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego siarki, w szczególności jego dodatki I i II, w wersji sfinalizowanej przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w dniu 12 marca 2009 r. W ramach ogólnej oceny państwa członkowskie muszą zwrócić szczególną uwagę na: — ochronę ptaków, ssaków, organizmów wodnych i stawonogów niebędących przedmiotem zwalczania. Warunki zezwolenia powinny, w stosownych przypadkach, zawierać środki zmniejszające ryzyko. Państwa członkowskie, których to dotyczy, zapewniają dostarczenie Komisji przez powiadamiającego dodatkowych informacji w celu potwierdzenia oceny ryzyka dla ptaków, ssaków, organizmów żyjących w osadach i stawonogów niebędących przedmiotem zwalczania. Państwa członkowskie dopilnowują, by powiadamiający, na którego wniosek siarka została włączona do niniejszego załącznika, dostarczył Komisji takie informacje najpóźniej do dnia 30 czerwca 2011 r.”

⁽¹⁾ Dodatkowe dane na temat identyfikacji i specyfikacji substancji czynnej zawiera sprawozdanie z przeglądu.

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 22 czerwca 2009 r.

w sprawie wkładu finansowego Wspólnoty w Fundusz Powierniczy 911100MTF/INT/003/EWG (TFEU 970089129) w celu wspomżenia kampanii przeciwko pryszczycy poza Wspólnotą

(2009/492/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając decyzję Rady 90/424/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 13,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W decyzji 90/424/EWG ustanowiono procedurę regulującą wkład finansowy Wspólnoty przeznaczony na specyficzne środki weterynaryjne. Środki te obejmują kampanię przeciw pryszczycy. W decyzji tej przewidziano, że każdy środek, o którego przyjęciu zdecyduje Wspólnota w celu wspomżenia kampanii przeciw pryszczycy poza Wspólnotą, w szczególności mając na uwadze ochronę obszarów zagrożonych w obrębie Wspólnoty, może otrzymać wsparcie finansowe Wspólnoty.
- (2) W kontekście dużych epidemii pryszczycy w późnych latach pięćdziesiątych zarówno we Wspólnocie, jak i w krajach sąsiadujących, została utworzona Europejska Komisja ds. Zwalczania Pryszczycy (EKZP) przy Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO).
- (3) W latach sześćdziesiątych, z powodu zwiększonego zagrożenia wprowadzeniem do Europy egzotycznych szczepów pryszczycy, państwa członkowskie EKZP zostały wezwane do ustanowienia Funduszu Powierniczego z przeznaczeniem na środki stosowane w stanach zagrożenia, które miały być wykorzystane na Bałkanach, głównym kanale wprowadzenia choroby. W

późniejszym czasie fundusz został podzielony na Fundusz Powierniczy 911100MTF/003/EWG wspierany przez te kraje członkowskie, które w tym samym czasie były państwami członkowskimi Wspólnoty, i Fundusz Powierniczy 909700MTF/004/MUL wspierany przez kraje członkowskie EKZP, które w tamtym czasie nie były lub wciąż nie są państwami członkowskimi Wspólnoty.

- (4) W art. 4 dyrektywy Rady 90/423/EWG ⁽²⁾ przewidziano zaprzestanie profilaktycznych szczepień przeciw pryszczycy na terenie Wspólnoty w 1991 r.
- (5) W dyrektywie Rady 2003/85/WE z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania pryszczycy ⁽³⁾ ponownie potwierdzono zakaz szczepień profilaktycznych, przedłużając jednocześnie możliwość przeprowadzenia szczepień interwencyjnych przeciw pryszczycy.
- (6) Liczne przypadki wystąpienia ognisk pryszczycy odnotowane od 1992 r. zwłaszcza na obszarach Wspólnoty sąsiadujących z państwami trzecimi, gdzie choroba ta występowała endemicznie, oraz duże epidemie w niektórych państwach członkowskich w 2001 r. wymagają zwiększenia poziomu świadomości i gotowości w odniesieniu do pryszczycy, a także międzynarodowej współpracy.
- (7) Ponadto w krajach trzecich sąsiadujących z państwami członkowskimi w ciągu ostatnich lat odnotowano ogniska, a w niektórych przypadkach ostre epidemie choroby, które mogą stanowić zagrożenie dla zdrowia podatnych na chorobę zwierząt gospodarskich we Wspólnocie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 19.

⁽²⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 13.

⁽³⁾ Dz.U. L 306 z 22.11.2003, s. 1.

- (8) Biorąc pod uwagę pojawienie się nowych topotypów wirusa i regionalnego pogorszenia się środków kontroli, Wspólnota, współpracując ściśle z EKZP oraz korzystając z Funduszu Powierniczego 911100MTF/003/EWG, wspierała szczepienia interwencyjne w Turcji i na Zakaukaziu.
- (9) Wspólnota i Organizacja Narodów Zjednoczonych podpisały w dniu 29 kwietnia 2003 r. finansową i administracyjną umowę ramową, która stworzyła sprzyjające warunki dla podpisanej w dniu 17 lipca 2003 r. umowy między Komisją Wspólnot Europejskich i Organizacją Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa.
- (10) Zgodnie z decyzją Komisji 2005/436/WE z dnia 13 czerwca 2005 r. w sprawie współpracy Wspólnoty z Organizacją ds. Wyżywienia i Rolnictwa ze szczególnym uwzględnieniem działań przeprowadzanych przez Europejską Komisję ds. Zwalczenia Pryszczycy⁽¹⁾ Komisja zawarła „Umowę wykonawczą MTF/INT/003/EEC911100 (TFEU970089129) w sprawie stałych działań przeprowadzanych przez utworzoną w ramach FAO Europejską Komisję ds. Zwalczenia Pryszczycy finansowanych przez WE”, która została podpisana dnia 1 września 2005 r. i była realizowana od dnia 1 stycznia 2005 r. do dnia 31 grudnia 2008 r.
- (11) Wskazane jest odnowienie tej umowy wykonawczej i ustalenie wkładu Wspólnoty w Fundusz Powierniczy 911100MTF/INT/003/EWG.
- (12) Biorąc pod uwagę kolejne rozszerzenia Unii Europejskiej w 2004 i 2007 r., wskazane jest, by wkład Wspólnoty ustalić na maksymalnym poziomie 8 000 000 EUR przez okres czterech lat. Budżet Funduszu Powierniczego na rok 2009 powinien zostać ustalony na podstawie końcowego salda jego funduszy w dniu 31 grudnia 2008 r. oraz wkładu Wspólnoty w wysokości niezbędnej do zebrania całkowitej kwoty o równowartości 2 000 000 EUR w dolarach amerykańskich. Następnie wydatki powinny być uzupełniane corocznymi transferami.
- (13) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

1. Saldo Funduszu Powierniczego 911100MTF/INT/003/EWG (TFEU 970089129) („Fundusz Powierniczy”) na dzień 31 grudnia 2008 r. ustala się na poziomie 677 855 EUR.
2. Wkład finansowy Wspólnoty do Funduszu Powierniczego ustala się na maksymalnym poziomie 8 000 000 EUR przez okres czterech lat, począwszy od dnia 1 stycznia 2009 r.
3. Pierwsza rata kwoty wymienionej w ust. 2 na rok 2009 zostaje ustalona na podstawie:
 - a) salda określonego w ust. 1;
 - b) wkładu Wspólnoty w wysokości niezbędnej do zebrania całkowitej kwoty Funduszu Powierniczego o równowartości 2 000 000 EUR w dolarach amerykańskich.
4. Wydatki poniesione przez Fundusz Powierniczy w latach 2009, 2010, 2011 i 2012 zostają uzupełnione poprzez coroczny wkład Wspólnoty płatny odpowiednio w 2010, 2011, 2012 i 2013 r. Jednakże płatność tego wkładu będzie zależna od istniejących dostępnych środków w budżecie Wspólnoty.
5. Coroczny wkład Wspólnoty przewidziany w ust. 4 jest ustalany w oparciu o sprawozdania finansowe sporządzane przez Europejską Komisję ds. Zwalczenia Pryszczycy (EKZP) na coroczną sesję Komitetu Wykonawczego lub na zwoływane dwa razy w roku sesje generalne EKZP, uzupełnione szczegółową dokumentacją zgodną z zasadami Organizacji ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO).

Artykuł 2

1. Umowa wykonawcza w sprawie wykorzystania i działania Funduszu Powierniczego zostaje zawarta pomiędzy Komisją i FAO na okres czterech lat, począwszy od dnia 1 stycznia 2009 r.
2. Funduszem Powierniczym zarządzają wspólnie Komisja i EKZP, zgodnie z umową wykonawczą, o której mowa w ust. 1.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 czerwca 2009 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 151 z 14.6.2005, s. 26.

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Komisja

2009/492/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 22 czerwca 2009 r. w sprawie wkładu finansowego Wspólnoty w Fundusz Powierniczy 911100MTF/INT/003/EWG (TFEU 970089129) w celu wspomożenia kampanii przeciwko przyszczyce poza Wspólnotą 64

CENY PRENUMERATY w 2009 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 000 EUR/rok (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/miesiąc (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	700 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	70 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	40 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	500 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	360 EUR/rok (= 30 EUR/miesiąc)
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

(*) Pojedyncze egzemplarze: od 1 do 32 stron: 6 EUR
 od 33 do 64 stron: 12 EUR
 powyżej 64 stron: cena ustalana indywidualnie

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratorzy informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Odpłatne publikacje, wydawane przez Urząd Oficjalnych Publikacji Wspólnot Europejskich, dostępne są u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>